

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 16/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 16/02	Spojené věci C-569/16 a C-570/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Volker Willmeroth, jakožto vlastník TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK v. Martina Broßonn (C-570/16) „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Zánik pracovního poměru z důvodu smrti pracovníka – Vnitrostátní právní předpisy bránící vyplacení finanční náhrady za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok jeho dědicům – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního práva – Listina základních práv Evropské unie – Článek 31 odst. 2 – Neuplatnitelnost v rámci sporu mezi jednotlivci“	2
2019/C 16/03	Věc C-619/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Německo) – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Vnitrostátní právní úprava, podle níž dochází ke ztrátě nevyčerpané dovolené za kalendářní rok a finanční náhrady za uvedenou dovolenou, pokud pracovník nepožádal o dovolenou před ukončením pracovního poměru“	3

2019/C 16/04	Spojené věci C-622/16 P až C-624/16 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 – Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, Italská republika (C-622/16 P), Evropská komise v. Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Italská republika (C-623/16 P), Evropská komise v. Pietro Ferracci, Italská republika (C-624/16 P) „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje nemožnost navrácení státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Žaloby na neplatnost podané konkurenty příjemců státních podpor – Přípustnost – Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření – Bezprostřední dotčení – Pojem ‚absolutní nemožnost‘ navrácení státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem – Pojem ‚státní podpora‘ – Pojmy ‚podnik‘ a ‚hospodářská činnost‘“ . . .	4
2019/C 16/05	Věc C-684/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Vnitrostátní právní úprava, podle níž dochází ke ztrátě nevyčerpané dovolené za kalendářní rok a finanční náhrady za uvedenou dovolenou, pokud pracovník nepožádal o dovolenou před ukončením pracovního poměru – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního práva – Listina základních práv Evropské unie – Článek 31 odst. 2 – Neuplatnitelnost v rámci sporu mezi jednotlivci“	5
2019/C 16/06	Věc C-18/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, a další v. Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice „Řízení o předběžné otázce – Přistoupení nových členských států – Chorvatská republika – Přechodná opatření – Volný pohyb služeb – Směrnice 96/71/ES – Vysílání pracovníků – Vyslání státních příslušníků Chorvatska a třetích zemí do Rakouska prostřednictvím podniku se sídlem v Itálii“	6
2019/C 16/07	Věc C-33/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Rakousko) – Čepelnik d.o.o. v. Michael Vavti „Řízení o předběžné otázce – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Omezení – Služby na vnitřním trhu – Směrnice 2006/123/ES – Pracovní právo – Vysílání pracovníků za účelem provedení stavebních prací – Nahlášení pracovníků – Uchovávaní a překládání výplatních pásek – Pozastavení plateb – Složení jistoty příjemcem služeb – Záruka za případnou pokutu uloženou poskytovateli služeb“	7
2019/C 16/08	Spojené věci C-47/17 a C-48/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag – Nizozemsko) – X (C-47/17), X (C-48/17) v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Nařízení (ES) č. 1560/2003 – Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Kritéria a postupy pro určení – Žádost o převzetí žadatele o azyl nebo o jeho přijetí zpět – Zamítavá odpověď dožádaného členského státu – Žádost o nové posouzení – Článek 5 odst. 2 nařízení č. 1560/2003 – Lhůta pro odpověď – Uplynutí – Účinky“	7
2019/C 16/09	Věc C-93/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. listopadu 2018 – Evropská komise v. Řecká republika „Nesplnění povinnosti státem – Státní podpory – Podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem – Povinnost navrácení podpory – Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti – Podnik, který vykonává činnosti jak v civilní, tak vojenské oblasti – Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku – Podstatné zájmy bezpečnosti členského státu – Článek 346 odst. 1 písm. b) SFEU – Finanční sankce – Penále – Paušální částka – Platební schopnost – Faktor ‚n‘ – Faktory, které jsou základem pro posouzení platební schopnosti – Hrubý domácí produkt – Vážení hlasů, které má členský stát při hlasování v Radě Evropské unie – Nová pravidla hlasování v Radě“	8

2019/C 16/10	Věc C-171/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 – Evropská komise v. Maďarsko „Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 2006/123/ES – Články 15 až 17 – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Národní systém mobilního placení – Monopol“	9
2019/C 16/11	Věc C-215/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. v. Republika Slovenija „Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Opakované použití informací veřejného sektoru – Směrnice 2003/98/ES – Článek 1 odst. 2 písm. c) třetí odrážka – Obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Informace zveřejňované úvěrovými institucemi a investičními podniky – Článek 432 odst. 2 – Výjimky z informační povinnosti – Obchodní informace považované za vyhrazené nebo důvěrné – Použitelnost – Úvěrové instituce, v nichž má většinový podíl stát – Vnitrostátní právní úprava, která některé obchodní informace uvedených institucí považuje za veřejné“	10
2019/C 16/12	Věc C-238/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – UAB „Renerga“ v. AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“ „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2009/72/ES – Článek 3 odst. 2, 6 a 15 a čl. 36 písm. f) – Vnitřní trh s elektřinou – Hypotetická povaha předběžných otázek – Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“	10
2019/C 16/13	Věc C-247/17: Rozsudek Soudního dvora (13. listopadu 2018 senátu) ze dne velkého (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – řízení o vydání Denise Raugevičiuse „Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Články 18 a 21 SFEU – Žádost, zaslaná členskému státu třetí zemí, o vydání občana Unie, státního příslušníka jiného členského státu, který využil svého práva volného pohybu v prvně uvedeném členském státě – Žádost podaná za účelem výkonu trestu odnětí svobody, a nikoli za účelem trestního stíhání – Zákaz vydávání, který se uplatňuje pouze na vlastní státní příslušníky – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabrání tomu, aby čin zůstal nepotrestán – Proporcionalita“	11
2019/C 16/14	Věc C-257/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – C, A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie „Řízení o předběžné otázce – Pravomoc Soudního dvora – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 15 – Odmítnutí udělit samostatné povolení k pobytu – Vnitrostátní právní úprava stanovící povinnost složit zkoušku občanské integrace“	12
2019/C 16/15	Spojené věci C-293/17 a C-294/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17) „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Zvláštní oblasti ochrany – Článek 6 – Odpovídající posouzení důsledků plánu nebo projektu na lokalitu – Vnitrostátní program boje s ukládáním dusíku – Pojmy ‚projekt‘ a ‚odpovídající posouzení‘ – Globální posouzení <i>ex ante</i> individuálních povolení pro zemědělské podniky, které způsobují takové ukládání“	13
2019/C 16/16	Věc C-296/17: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko) – Bulharsko) – Wiemer & Trachte GmbH, v likvidaci v. Žan Oved Tadžer „Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Úpadková řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Článek 3 odst. 1 – Mezinárodní příslušnost – Odpůrcí žaloba – Výlučná příslušnost soudů členského státu, na jehož území bylo úpadkové řízení zahájeno“	14

2019/C 16/17	Věc C-308/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Řecká republika v. Leo Kuhn „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Působnost – Článek 1 odst. 1 – Pojem ‚občanské a obchodní věci‘ – Dluhopisy emitované členským státem – Účast soukromého sektoru na restrukturalizaci veřejného dluhu tohoto státu – Jednostranná změna podmínek dluhopisu se zpětnou účinností – Doložky o společném postupu věřitelů – Žaloba proti uvedenému státu podaná soukromými věřiteli, kteří jsou držiteli těchto dluhopisů, jako fyzickými osobami – Odpovědnost státu za jednání nebo opomenutí při výkonu státní moci“	15
2019/C 16/18	Věc C-310/17: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemsko) – Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV „Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti – Směrnice 2001/29/ES – Oblast působnosti – Článek 2 – Právo na rozmnožování – Pojem ‚dílo‘ – Chuť potraviny“	16
2019/C 16/19	Věc C-330/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V. v. Germanwings GmbH. „Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1008/2008 – Článek 2 bod 18 – Článek 23 odst. 1 – Doprava – Společná pravidla pro provozování leteckých služeb v Evropské unii – Informace – Uvádění konečné ceny, jež má být zaplacená – Zahrnutí leteckého tarifu do konečné ceny, jež má být zaplacená – Povinnost uvádět letecké tarify v eurech nebo v národní měně – Volba relevantní národní měny – Hraniční určovatele“	16
2019/C 16/20	Věc C-334/17 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 – Estonská republika v. Evropská komise, Lotyšská republika „Kasační opravný prostředek – Společná organizace trhů – Částka, která má být účtována za přebytečná množství cukru neodstraněná z trhu – Rozhodnutí 2006/776/ES – Žádost o změnu konečného rozhodnutí Komise – Dopis, kterým se taková žádost zamítá – Žaloba proti tomuto dopisu – Přípustnost“	17
2019/C 16/21	Věc C-342/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Itálie) – Memoria Srl, Antonia Dall’Antonia v. Comune di Padova „Řízení o předběžné otázce – Omezení svobody usazování – Pravomoc Soudního dvora – Přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce – Čistě vnitrostátní situace – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje jakoukoliv činnost s cílem dosažení zisku v souvislosti s uchováváním pohřebních uren – Test přiměřenosti – Soudržnost vnitrostátní právní úpravy“	18
2019/C 16/22	Věc C-380/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – K, B v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie „Řízení o předběžné otázce – Pravomoc Soudního dvora – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 12 – Nedodržení lhůty tří měsíců po přiznání mezinárodní ochrany – Osoba, které byl přiznán status doplňkové ochrany – Zamítnutí žádosti o vízum“	18
2019/C 16/23	Věc C-432/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – Dermot Patrick O’Brien v. Ministry of Justice, dříve Department for Constitutional Affairs „Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 97/81/ES – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a EKOS o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Pracovníci na částečný úvazek – Starobní důchod – Stanovení výše důchodu – Zohlednění roků zaměstnání odpracovaných před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 97/81/ES – Okamžité použití na budoucí účinky situace, která vznikla za platnosti dřívějšího zákona“	19

2019/C 16/24	Věc C-457/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV „Řízení o předběžné otázce – Rovné zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ – Směrnice 2000/43/ES – Článek 3 odst. 1 písm. g) – Působnost – Pojem „vzdělání“ – Udělování soukromou nadací stipendií určených k podpoře výzkumných nebo studijních projektů v zahraničí – Článek 2 odst. 2 písm. b) – Nepřímá diskriminace – Udělování těchto stipendií podmíněné předchozím složením první státní zkoušky z práva v Německu (<i>Erste Juristische Staatsprüfung</i>)“	20
2019/C 16/25	Věc C-461/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irlande) – Irsko) – Brian Holohan a další v. An Bord Pleanála „Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť – Ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Projekt silniční infrastruktury – Odpovídající posouzení vlivů na životní prostředí – Rozsah povinnosti uvést odůvodnění – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů – Příloha IV bod 3 – Článek 5 odst. 3 písm. d) – Dosah pojmu „hlavní alternativní řešení““	21
2019/C 16/26	Věc C-484/17: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie „Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 15 – Odmítnutí udělit samostatné povolení k pobytu – Vnitrostátní právní úprava stanovící povinnost složit zkoušku občanské integrace“	22
2019/C 16/27	Věc C-495/17: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Prahova – Rumunsko) – Cartrans Spedition Srl v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii „Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození od daně – Článek 146 odst. 1 písm. e) a článek 153 – Poskytnutí služeb silniční přepravy, které jsou přímo vázány na vývoz zboží – Plnění uskutečněná zprostředkovali zapojenými do těchto služeb – Důkazní režim související s vývozem zboží – Celní prohlášení – Karnet TIR“	22
2019/C 16/28	Věc C-502/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet „Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Plánovaný převod podílů vnukovské společnosti – Výdaje spojené s poskytnutím služeb využitých za účelem tohoto převodu – Neuskutečněný převod – Žádost o odpočet daně zaplacené na vstupu – Rozsah působnosti DPH“	23
2019/C 16/29	Věc C-544/17 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2018 – BPC Lux 2 Sàrl v. Evropská komise, Portugalská republika „Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Státní podpora portugalských orgánů na řešení krize finanční instituce Banco Espírito Santo SA – Založení a kapitalizace překlenovací banky – Rozhodnutí Evropské komise, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Právní zájem na podání žaloby – Žaloba podaná k vnitrostátním soudům směřující ke zrušení rozhodnutí o řešení krize Banco Espírito Santo“	24
2019/C 16/30	Věc C-592/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S „Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení – Čísla a podpoložky sazebníku 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00, 9403 90 10 – Výrobek speciálně určený k upevnění dětských bezpečnostních zábran – Dumping – Platnost nařízení (ES) č. 91/2009 – Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Antidumpingová dohoda Světové obchodní organizace (WTO) – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 – Definice výrobního odvětví Společenství“	24

2019/C 16/31	Věc C-648/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – BTA Baltic Insurance Company“ AS, dříve „Balcia Insurance“ SE v. Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS „Řízení o předběžné otázce – Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Směrnice 72/166/EHS – Článek 3 odst. 1 – Pojem ‚provoz vozidel‘ – Nehoda s účastí dvou vozidel stojících na parkovišti – Majetková újma způsobená vozidlu cestujícím v sousedním vozidle při otevírání jeho dveří“	25
2019/C 16/32	Věc C-426/17: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social no2 de Terrassa – Španělsko) – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano „Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Příjemce bezplatné právní pomoci – Odměňování advokátů ex offio – Stanovení sazeb Advokátní komorou – Neexistence předběžného informování zákazníka o sazbách advokáta – Žádost o odměnu – Přezkum existence zneužívajících klauzulí a nekalých praktik – Předmět věci v původním řízení – Předložení příslušnému orgánu – Neexistence podání překládajícímu soudu – Odpovědi na předběžné otázky – Užitečnost – Neexistence – Zjevná nepřipustnost“	26
2019/C 16/33	Věc C-300/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2018 ze strany UF proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 7. března 2018 ve věci T-422/17, UF v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	26
2019/C 16/34	Věc C-534/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. srpna 2018 Xabierem Uribe-Etxebarria Jiménezem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. května 2018 ve věci T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.	27
2019/C 16/35	Věc C-551/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie (Belgie) dne 29. srpna 2018 – trestní řízení proti IK	28
2019/C 16/36	Věc C-568/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července ve věci T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH v. Evropská komise	29
2019/C 16/37	Věc C-656/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Erding (Německo) dne 19. října 2018 – F. v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	30
2019/C 16/38	Věc C-676/18: Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Evropská komise v. Belgické království	30
2019/C 16/39	Věc C-685/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 7. listopadu 2018 – Minister for Justice and Equality v. ND	31
2019/C 16/40	Věc C-288/17: Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 19. září (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement v. Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, za přítomnosti: Sociétés J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France	32
2019/C 16/41	Věc C-299/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Düsseldorf – Německo) – Stefan Neldner v. Eurowings GmbH	32

Tribunál

2019/C 16/42	Věc T-316/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – PKK v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Pravomoc Rady – Možnost kvalifikovat orgán třetí země jako příslušný orgánu ve smyslu společného postojů 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Odkaz na teroristické činy – Soudní přezkum – Povinnost uvést odůvodnění – Námitka protiprávnosti“	33
2019/C 16/43	Věc T-793/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – Tempus Energy a Tempus Energy Technology v. Komise „Státní podpory – Trh s kapacitou ve Spojeném království – Režim podpory – Článek 108 odst. 2 a 3 SFEU – Pojem pochybnosti ve smyslu čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 659/1999 – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014 – 2020 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Procesní práva dotčených stran“	35
2019/C 16/44	Věci T-639/15 až T-666/15 a T-94/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. září 2018 – Psara a další v. Parlament „Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Evropský parlament – Útrata příspěvků poslanců Parlamentu – Odepření přístupu – Neexistující dokumenty – Osobní údaje – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Nezbytnost předání údajů – Konkrétní a individuální přezkum – Částečný přístup – Nadměrná administrativní zátěž – Povinnost uvést odůvodnění“	36
2019/C 16/45	Věc T-718/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Mad Dogg Athletics v. EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie SPINNING – Částečné zrušení – Článek 51 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	38
2019/C 16/46	Věc T-724/16 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Cocchi a Falcione v. Komise „Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Převod vnitrostátních nároků na důchod – Článek 24 služebního řádu – Povinnost Unie poskytnout pomoc – Ztráta právního zájmu účastníků řízení na řízení v průběhu řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé v prvním stupni – Příčinná souvislost“	39
2019/C 16/47	Věc T-827/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – QB v. ECB „Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící období – Hodnotící zpráva pro účely služebního postupu [2015] – Možnost účastnit se hodnotícího pohovoru v doprovodu zástupce odborů – Porušení pravidel objektivity a nestrannosti hodnotitele – Plat – Rozhodnutí o odmítnutí možnosti platového postupu – Přípustnost důkazů – Elektronická komunikace mezi zaměstnancem a jeho ‚koučem‘ za použití pracovní e-mailové adresy – Odpovědnost“	39
2019/C 16/48	Věc T-44/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Camomilla v. EUIPO – CMT (CAMOMILLA) „Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CAMOMILLA – Starší národní obrazová ochranná známka CAMOMILLA – Částečné zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Skutečné užívání starší ochranné známky – Důkazy – Vedlejší žaloba – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení 2017/1001)“	40
2019/C 16/49	Věc T-216/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – Mabrouk v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku – Opatření přijatá vůči osobám odpovědným za zneužití státních prostředků a osobám nebo subjektům s nimi spojeným – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků – Ponechání jména žalobce na seznamu – Nedostatečný skutkový základ – Zjevné nesprávné posouzení – Nesprávné právní posouzení – Zásada řádné správy – Přiměřená lhůta“	41

2019/C 16/50	Věc T-241/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Polsko v. Komise „EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Prováděcí rozhodnutí (EU) č. 585/2011 – Mimořádná podpora pro odvětví ovoce a zeleniny v důsledku smrtelné nákazy způsobené enterohemoragickou Escherichii coli (E. coli) – Nesklízení – Rozsah kompenzace ve prospěch producentů plynoucí z nesklízení – Výdaje vynaložené Polskem – Povinnost uvést odůvodnění“	42
2019/C 16/51	Věc T-454/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – „Pro NGO!“ v. Komise „Veřejné zakázky – Zadávací řízení – Šetření soukromého auditora – Vyšetřování vedené úřadem OLAF – Zjištění nesrovnalostí – Rozhodnutí Komise o uložení správní sankce žalobkyni – Vyloučení z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Unie na dobu šesti měsíců – Zápis do databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů – Nový žalobní důvod – Právo na obhajobu“	42
2019/C 16/52	Věc T-486/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. listopadu 2018 – Foodterapia v. EUIPO – Sperlari (DIETOX) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie DIETOX – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Dietor – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. (207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	43
2019/C 16/53	Věc T-830/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Szentes v. Komise „Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Všeobecné výběrové řízení – Podmínky připuštění – Odborná praxe – Rozhodnutí výběrové komise nepřipustit žalobce k účasti ve výběrovém řízení – Žádost o přezkum – Námitka protiprávnosti – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení informací obsažených v přihlášce – Zjevně nesprávné posouzení – Porušení oznámení o výběrovém řízení“	44
2019/C 16/54	Věc T-140/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – LMP Lichttechnik v. EUIPO (LITECRAFT) „Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LITECRAFT – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“	44
2019/C 16/55	Věc T-271/10 OST: Usnesení Tribunálu ze dne 17. září 2018 – H v. Rada „Řízení – Chybějící rozhodnutí o nákladech řízení“	45
2019/C 16/56	Věc T-621/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. října 2018 – Taminco v. EFSA „Řízení o předběžných opatřeních – Přípravky na ochranu rostlin – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Zveřejnění stanoviska zkoumání provedeného EFSA k přezkumu schválení účinné látky Thiram – Žádost o zachování důvěrnosti některých částí – Odepření přiznání důvěrného zacházení – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“	46
2019/C 16/57	Věc T-625/18: Žaloba podaná dne 10. října 2018 – FT v. ESMA	46
2019/C 16/58	Věc T-635/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Industrial Química del Nalón v. Komise	47
2019/C 16/59	Věc T-636/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Tokai erftcarbon v. Komise	48
2019/C 16/60	Věc T-637/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Bawtry Carbon International v. Komise	49
2019/C 16/61	Věc T-638/18: Žaloba podaná dne 23. října – Deza v. Komise	50
2019/C 16/62	Věc T-639/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – SGL Carbon v. Komise	51

2019/C 16/63	Věc T-643/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)	52
2019/C 16/64	Věc T-645/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Bilbaína de Alquitranes v. Komise	53
2019/C 16/65	Věc T-647/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – ZQ v. Komise	54
2019/C 16/66	Věc T-648/18: Žaloba podaná dne 22. října 2018 – Super bock group, SGPS v. EUIPO – Agus (Crystal)	56
2019/C 16/67	Věc T-650/18: Žaloba podaná dne 29. října 2018 – Reaktor Group v. EUIPO (REAKTOR)	56
2019/C 16/68	Věc T-665/18: Žaloba podaná dne 12. listopadu 2018 – Soundio v. EUIPO – E Plus Mobilfunk (Vibble)	57
2019/C 16/69	Věc T-667/18: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2018 – Pinto Teixeira v. ESVČ	58
2019/C 16/70	Věc T-671/18: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2018 – ZU v. Komise	58

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 16/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 4, 7.1.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 455, 17.12.2018

Úř. věst. C 445, 10.12.2018

Úř. věst. C 436, 3.12.2018

Úř. věst. C 427, 26.11.2018

Úř. věst. C 408, 12.11.2018

Úř. věst. C 399, 5.11.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Volker Willmeroth, jakožto vlastník TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK v. Martina Broßonn (C-570/16)

(Spojené věci C-569/16 a C-570/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Zánik pracovního poměru z důvodu smrti pracovníka – Vnitrostátní právní předpisy bránící vyplacení finanční náhrady za nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok jeho dědicům – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního práva – Listina základních práv Evropské unie – Článek 31 odst. 2 – Neuplatnitelnost v rámci sporu mezi jednotlivci“

(2019/C 16/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: Stadt Wuppertal (C-569/16), Volker Willmeroth, jakožto vlastník TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK (C-570/16)

Žalované: Maria Elisabeth Bauer (C-569/16), Martina Broßonn (C-570/16)

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jakož i čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věcech v původním řízení, podle níž v případě, že pracovní poměr zanikne z důvodu smrti pracovníka, zaniká nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok nabytý na základě těchto ustanovení, kterou pracovník do data svého úmrtí nevyčerpal, bez nároku na finanční náhradu za tuto dovolenou, která by mohla přejít na dědice uvedeného pracovníka v rámci dědictví.

- 2) V případě nemožnosti vykládat takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je právní úprava dotčená ve věcech v původním řízení, tak, aby byla v souladu s článkem 7 směrnice 2003/88 a čl. 31 odst. 2 Listiny, je vnitrostátní soud, jenž projednává spor mezi dědicem zemřelého pracovníka a bývalým zaměstnavatelem tohoto pracovníka, povinen nepoužít uvedenou vnitrostátní právní úpravu a zajistit, aby tento zaměstnavatel uvedenému dědici vyplatil finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, na niž uvedenému pracovníkovi vznikl nárok na základě uvedených ustanovení a kterou do data svého úmrtí nevyčerpal. Vnitrostátní soud má tuto povinnost na základě článku 7 směrnice 2003/88 a čl. 31 odst. 2 Listiny, pokud se jedná o spor mezi takovým dědicem a zaměstnavatelem v postavení orgánu veřejné správy, a na základě druhého z těchto ustanovení, pokud se jedná o spor mezi dědicem a zaměstnavatelem v postavení jednotlivce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 20.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Německo) – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin

(Věc C-619/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Vnitrostátní právní úprava, podle níž dochází ke ztrátě nevyčerpané dovolené za kalendářní rok a finanční náhrady za uvedenou dovolenou, pokud pracovník nepožádal o dovolenou před ukončením pracovního poměru“

(2019/C 16/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Sebastian W. Kreuziger

Žalovaná: Land Berlin

Výrok

Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, v rozsahu, v němž z ní plyne, že pokud pracovník nepožádal o uplatnění svého nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok před ukončením pracovního poměru, přichází – automaticky a bez předchozího ověření toho, zda mu zaměstnavatel skutečně umožnil uplatnit jeho nárok na dovolenou před uvedeným skončením zejména tím, že mu podal odpovídající informace – o dny placené dovolené za kalendářní rok, na které měl nárok podle unijního práva při tomto ukončení, a v souvislosti s tím i o nárok na finanční náhradu za tuto nevyčerpanou placenou dovolenou za kalendářní rok.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 – Scuola Elementare Maria Montessori Srl v. Evropská komise, Italská republika (C-622/16 P), Evropská komise v. Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Italská republika (C-623/16 P), Evropská komise v. Pietro Ferracci, Italská republika (C-624/16 P)

(Spojené věci C-622/16 P až C-624/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje nemožnost navrácení státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Žaloby na neplatnost podané konkurenty příjemců státních podpor – Přípustnost – Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření – Bezprostřední dotčení – Pojem ‚absolutní nemožnost‘ navrácení státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem – Pojem ‚státní podpora‘ – Pojmy ‚podnik‘ a ‚hospodářská činnost‘“

(2019/C 16/04)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

(C-622/16 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zástupci: E. Gambaro a F. Mazzocchi, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, P. Stancanelli a F. Tomat, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. De Bellisem a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato)

(C-623/16 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, P. Stancanelli a F. Tomat, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (zástupci: E. Gambaro a F. Mazzocchi, avvocati), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. De Bellisem a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato)

(C-624/16 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, P. Stancanelli a F. Tomat, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Pietro Ferracci, Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. De Bellisem a S. Fiorentinem, avvocati dello Stato)

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2016, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise (T-220/13, nezveřejněný, EU:T:2016:484), se zrušuje v rozsahu, v němž zamítl žalobu podanou společností Scuola Elementare Maria Montessori Srl, směřující ke zrušení rozhodnutí Komise 2013/284/EU ze dne 19. prosince 2012 o státní podpoře SA.20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům, který Itálie uskutečnila, v rozsahu, v němž Evropská komise nenařídila navrácení protiprávních podpor poskytnutých na základě osvobození od Imposta comunale sugli immobili (obecní daň z nemovitosti).

2) Kasační opravný prostředek ve věci C-622/16 P se ve zbývající části zamítá.

3) Rozhodnutí 2013/284 se zrušuje v rozsahu, v němž Evropská komise nenařídila navrácení protiprávních podpor poskytnutých na základě osvobození od Imposta comunale sugli immobili (obecní daň z nemovitosti).

- 4) Kasační opravné prostředky ve věcech C-623/16 P a C-624/16 P se zamítají.
- 5) Společnost Scuola Elementare Maria Montessori Srl ponese polovinu vlastních nákladů řízení vynaložených v rámci kasačního opravného prostředku ve věci C-622/16 P a dále nahradí dvě třetiny nákladů řízení Evropské komise a ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení souvisejících se žalobou podanou k Tribunálu Evropské unie ve věci T-220/13.
- 6) Evropská komise ponese, pokud jde o vlastní náklady řízení, jednu třetinu nákladů řízení souvisejících se žalobou podanou k Tribunálu Evropské unie ve věci T-220/13 a náklady řízení související s kasačními opravnými prostředky ve věcech C-622/16 P až C-624/16 P, a pokud jde o náklady řízení společnosti Scuola Elementare Maria Montessori Srl, nahradí jí jednu třetinu nákladů řízení souvisejících se žalobou podanou k Tribunálu Evropské unie ve věci T-220/13 a polovinu nákladů řízení souvisejících s kasačním opravným prostředkem ve věci C-622/16 P, jakož i náklady řízení vynaložené v rámci věci C-623/16 P.
- 7) Italská republika ponese vlastní náklady řízení vynaložené ve věcech C-622/16 P až C-624/16 P.

(¹) Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Věc C-684/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Úprava pracovní doby – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Vnitrostátní právní úprava, podle níž dochází ke ztrátě nevyčerpané dovolené za kalendářní rok a finanční náhrady za uvedenou dovolenou, pokud pracovník nepožádal o dovolenou před ukončením pracovního poměru – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Povinnost konformního výkladu vnitrostátního práva – Listina základních práv Evropské unie – Článek 31 odst. 2 – Neuplatnitelnost v rámci sporu mezi jednotlivci“

(2019/C 16/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Žalovaný: Tetsuji Shimizu

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž to, že pracovník nepožádal během referenčního období o placenou dovolenou za kalendářní rok, na kterou měl nárok podle této právní úpravy, má automaticky a bez předchozího ověření toho, zda mu zaměstnavatel skutečně umožnil uplatnit tento nárok zejména tím, že mu poskytl odpovídající informace, za následek, že uvedený pracovník ztrácí placené dny dovolené za kalendářní rok, na které měl nárok na základě uvedené právní úpravy v uvedeném období, a v souvislosti s tím i nárok na finanční náhradu za tuto placenou dovolenou za kalendářní rok nevyčerpanou v případě ukončení pracovního poměru. V tomto ohledu přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil s ohledem na vnitrostátní právní úpravu a s pomocí jím uznávaných výkladových metod, zda může dospět k výkladu tohoto práva, jež je s to zajistit plnou účinnost unijního práva.

- 2) V případě, že nelze takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je úprava dotčená ve věci původním řízením, vykládat tak, aby byl zajištěn její soulad s článkem 7 směrnice 2003/88 a čl. 31 odst. 2 Listiny, z posledně uvedeného ustanovení vyplývá, že vnitrostátní soud, který rozhoduje o sporu mezi pracovníkem a jeho bývalým zaměstnavatelem, který má postavení jednotlivce, se musí zdržet aplikace uvedené vnitrostátní právní úpravy a zajistit, aby v případě, že tento zaměstnavatel není s to prokázat, že jednal s náležitou péčí tak, aby pracovník ve skutečnosti mohl čerpat placenou dovolenou za kalendářní rok, na kterou má nárok podle unijního práva, nebyl uvedenému pracovníkovi upřen nárok na takovou placenou dovolenou za kalendářní rok a v případě ukončení pracovního poměru s tím související finanční náhrada za nevyčerpanou dovolenou, kterou musí v tomto případě zaplatit přímo dotčený zaměstnavatel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesichtshof – Rakousko) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, a další v. Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

(Věc C-18/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Přistoupení nových členských států – Chorvatská republika – Přechodná opatření – Volný pohyb služeb – Směrnice 96/71/ES – Vysílání pracovníků – Vyslání státních příslušníků Chorvatska a třetích zemí do Rakouska prostřednictvím podniku se sídlem v Itálii“

(2019/C 16/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch, Alen Mihovic

Žalovaná: Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

Výrok

- 1) Články 56 a 57 SFEU, jakož i kapitola 2, odstavec 2 přílohy V aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát je oprávněn omezit vysílání chorvatských pracovníků, kteří jsou zaměstnáni u podniku se sídlem v Chorvatsku, prostřednictvím požadavku pracovního povolení, pokud toto vysílání probíhá tak, že tito pracovníci jsou poskytnuti, ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, podniku se sídlem v jiném členském státě, aby tento posledně uvedený podnik mohl poskytnout službu v prvně uvedeném členském státě.
- 2) Články 56 a 57 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát není oprávněn požadovat, aby státní příslušníci třetích zemí poskytnuti podniku usazenému v jiném členském státě jiným podnikem rovněž usazeným v tomto jiném členském státě za účelem poskytování služeb v prvně uvedeném členském státě, měli pracovní povolení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 8.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Rakousko) – Čepelnik d.o. o. v. Michael Vavti

(Věc C-33/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Omezení – Služby na vnitřním trhu – Směrnice 2006/123/ES – Pracovní právo – Vysílání pracovníků za účelem provedení stavebních prací – Nahlášení pracovníků – Uchovávání a překládání výplatních pásek – Pozastavení plateb – Složení jistoty příjemcem služeb – Záruka za případnou pokutu uloženou poskytovateli služeb“

(2019/C 16/07)

Jednací jazyky: němčina a slovinština

Předkládající soud

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Čepelnik d.o.o.

Žalovaný: Michael Vavti

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle které příslušné orgány mohou požadovat po objednateli díla usazeném v tomto členském státě, aby pozastavil platby svému smluvnímu partnerovi usazenému v jiném členském státě, či dokonce složil jistotu ve výši odpovídající dosud neuhrazené ceně za dílo, aby bylo zajištěno zaplacení případné pokuty, která by mohla být uložena tomuto smluvnímu partnerovi v případě prokázání porušení pracovníprávních předpisů prvního členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag – Nizozemsko) – X (C-47/17), X (C-48/17) v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Spojené věci C-47/17 a C-48/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Nařízení (ES) č. 1560/2003 – Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Kritéria a postupy pro určení – Žádost o převzetí žadatele o azyl nebo o jeho přijetí zpět – Zamítavá odpověď dožadovaného členského státu – Žádost o nové posouzení – Článek 5 odst. 2 nařízení č. 1560/2003 – Lhůta pro odpověď – Uplynutí – Účinky“

(2019/C 16/08)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobci: X (C-47/17), X (C-48/17)

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Výrok

Článek 5 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 118/2014 ze dne 30. ledna 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci řízení o určení členského státu příslušného k vyřízení žádosti o mezinárodní ochranu je členský stát, jemuž byla podána žádost o převzetí nebo o přijetí zpět podle článku 21 nebo článku 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, na niž po provedení nezbytných kontrol odpověděl zamítavě ve lhůtách stanovených v článku 22 nebo článku 25 posledně uvedeného nařízení, a jemuž byla následně podána žádost o nové posouzení podle shora uvedeného čl. 5 odst. 2, povinen vynasnažit se v duchu loajální spolupráce odpovědět na posledně uvedenou žádost ve lhůtě dvou týdnů.

Neodpoví-li dožadovaný členský stát na uvedenou žádost v této dvoutýdenní lhůtě, je dodatečný postup nového posouzení definitivně ukončen, takže dožadující členský stát musí být od uplynutí této lhůty považován za příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, ledaže má ještě k dispozici čas nezbytný k tomu, aby mohl v závazných lhůtách k tomu stanovených v čl. 21 odst. 1 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 604/2013 podat novou žádost o převzetí nebo o přijetí zpět.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. listopadu 2018 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-93/17) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem – Státní podpory – Podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem – Povinnost navrácení podpory – Rozsudek Soudního dvora, kterým se určuje nesplnění povinnosti – Podnik, který vykonává činnosti jak v civilní, tak vojenské oblasti – Nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku – Podstatné zájmy bezpečnosti členského státu – Článek 346 odst. 1 písm. b) SFEU – Finanční sankce – Penále – Paušální částka – Platební schopnost – Faktor ‚n‘ – Faktory, které jsou základem pro posouzení platební schopnosti – Hrubý domácí produkt – Vážení hlasů, které má členský stát při hlasování v Radě Evropské unie – Nová pravidla hlasování v Radě“

(2019/C 16/09)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Bouchagiar a B. Stromsky, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: K. Boskovits a A. Samoni-Rantou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené ve výzvě dopisem, kterou dne 27. listopadu 2014 vydala Evropská Komise, nepřijala veškerá opatření, jež vyplývají z rozsudku ze dne 28. června 2012, Komise v. Řecko (C-485/10, nezveřejněný, EU:C:2012:395), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 260 odst. 1 SFEU.
- 2) Řecké republice se ukládá, aby Evropské komisi zaplatila penále ve výši 7 294 000 eur za každé období šesti měsíců, a to po dobu, která započne vyhlášením tohoto rozsudku a skončí dnem splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 28. června 2012, Komise v. Řecko (C-485/10, nezveřejněný, EU:C:2012:395).
- 3) Řecké republice se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 10 000 000 eur.
- 4) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-171/17) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinností státem – Směrnice 2006/123/ES – Články 15 až 17 – Článek 49 SFEU – Svoboda usazování – Článek 56 SFEU – Volný pohyb služeb – Národní systém mobilního placení – Monopol“

(2019/C 16/10)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a H. Tserepa-Lacombe, zmocněnci)

Žalované: Maďarsko (zástupci: M.Z. Fehér a G. Koós, zmocněnci)

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že zavedlo a ponechalo v platnosti národní systém mobilního placení upravený nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló 2011. évi CC. törvény (zákon č. CC z roku 2011 o národním systému mobilního placení) a 356/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet a nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló törvény végrehajtásáról (nařízení vlády č. 356/2012, kterým se provádí zákon o národním systému mobilního placení), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 15 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu a z článku 56 SFEU.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Maďarsko ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. v. Republika Slovenija

(Věc C-215/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Opakované použití informací veřejného sektoru – Směrnice 2003/98/ES – Článek 1 odst. 2 písm. c) třetí odrážka – Obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Informace zveřejňované úvěrovými institucemi a investičními podniky – Článek 432 odst. 2 – Výjimky z informační povinnosti – Obchodní informace považované za vyhrazené nebo důvěrné – Použitelnost – Úvěrové instituce, v nichž má většinový podíl stát – Vnitrostátní právní úprava, která některé obchodní informace uvedených institucí považuje za veřejné“

(2019/C 16/11)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Odpůrkyně: Republika Slovenija

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. c) třetí odrážka směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru a čl. 432 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že se nevztahují na takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která vyžaduje, aby banka, která byla pod dominantním vlivem veřejnoprávního subjektu, zpřístupňovala údaje o poradenských smlouvách, smlouvách s advokáty, s autory a o smlouvách o poskytování jiných intelektuálních služeb uzavřených v době, kdy byla pod tímto rozhodujícím vlivem, aniž je připuštěna výjimka z důvodu zachování obchodního tajemství této banky, a takové vnitrostátní právní úpravě nebrání.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto apylinkės teismas – Litva) – UAB „Renerga“ v. AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“

(Věc C-238/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2009/72/ES – Článek 3 odst. 2, 6 a 15 a čl. 36 písm. f) – Vnitřní trh s elektřinou – Hypotetická povaha předběžných otázek – Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“

(2019/C 16/12)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UAB „Renerga“

Žalované: AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“

za účasti: UAB „BALTPOOL“, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Achema AB, Achemos Grupė UAB

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Vilniaus miesto apylinkės teismas (obvodní soud Vilnius-město, Litva) ze dne 11. dubna 2017 je nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (13. listopadu 2018 senátu) ze dne velkého (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – řízení o vydání Denise Raugėviciuse

(Věc C-247/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Články 18 a 21 SFEU – Žádost, zaslaná členskému státu třetí zemí, o vydání občana Unie, státního příslušníka jiného členského státu, který využil svého práva volného pohybu v prvně uvedeném členském státě – Žádost podaná za účelem výkonu trestu odnětí svobody, a nikoli za účelem trestního stíhání – Zákaz vydávání, který se uplatňuje pouze na vlastní státní příslušníky – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabránění tomu, aby čin zůstal nepotrestán – Proporcionalita“

(2019/C 16/13)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastník původního řízení

Denis Raugėvicius

Výrok

Články 18 a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v případě žádosti třetí země o vydání občana Evropské unie, který využil svého práva volného pohybu, nikoli pro účely stíhání, nýbrž pro účely výkonu trestu odnětí svobody, má dožádáný členský stát, jehož vnitrostátní právo zakazuje vydávat mimo Unii vlastní státní příslušníky pro účely výkonu trestu a stanoví možnost odpykat na jeho území trest uložený v zahraničí, povinnost zacházet s tímto občanem Unie, má-li na jeho území trvalý pobyt, stejným způsobem, jakým v oblasti vydávání zachází s vlastními státními příslušníky.

(¹) Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – C, A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-257/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Pravomoc Soudního dvora – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 15 – Odmítnutí udělit samostatné povolení k pobytu – Vnitrostátní právní úprava stanovící povinnost složit zkoušku občanské integrace“

(2019/C 16/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C, A

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Výrok

- 1) Soudní dvůr má na základě článku 267 SFEU pravomoc vykládat článek 15 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny v takových situacích, jaké nastaly ve věcech v původních řízeních, v nichž byl předkládající soud povolán rozhodnout o udělení samostatného povolení k pobytu státnímu příslušníkovi třetí země, který je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, jenž nevyužil svého práva volného pohybu, pokud se toto ustanovení stalo přímo a bezpodmínečně použitelným na takovéto situace na základě vnitrostátního práva.
- 2) Článek 15 odst. 1 a 4 směrnice 2003/86 nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které lze zamítnout žádost o samostatné povolení k pobytu podanou státním příslušníkem třetí země, který na území členského státu pobýval v rámci sloučení rodiny po dobu delší než pět let, z důvodu, že nedoložil složení zkoušky občanské integrace týkající se jazyka a společnosti tohoto členského státu, jestliže konkrétní podmínky povinnosti složit tuto zkoušku nepřekračují meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle usnadnění integrace státních příslušníků třetích zemí.
- 3) Článek 15 odst. 1 a 4 směrnice 2003/86 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že samostatné povolení k pobytu může být vydáno až od data podání příslušné žádosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17)

(Spojené věci C-293/17 a C-294/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Zvláštní oblasti ochrany – Článek 6 – Odpovídající posouzení důsledků plánu nebo projektu na lokalitu – Vnitrostátní program boje s ukládáním dusíku – Pojmy ‚projekt‘ a ‚odpovídající posouzení‘ – Globální posouzení ex ante individuálních povolení pro zemědělské podniky, které způsobují takové ukládání“

(2019/C 16/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA, Vereniging Leefmilieu

Žalovaní: College van gedeputeerde staten van Limburg, College van gedeputeerde staten van Gelderland

za přítomnosti: G. H. Wildenbeest, Maatschap Smeets, Maatschap Lintzen-Crooijmans, W. A. H. Corstjens (C-293/17)

a

Žalobkyně: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Žalovaný: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant,

za přítomnosti: Maatschap Gebr. Lammers, Landbouwbedrijf Swinkels, Pluimveehouderij Van Diepen VOF, Vermeerderingsbedrijf Engelen, Varkenshouderij Limburglaan BV, Madou Agro Varkens CV (C-294/17)

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že činnosti spočívající v pastvě dobytka a aplikaci hnoje do půdy nebo na její povrch v blízkosti oblastí sítě Natura 2000 mohou být kvalifikovány jako „projekt“ ve smyslu uvedeného ustanovení i v případě, že tyto činnosti tím, že nepředstavují fyzický zásah do přírodního prostředí, nejsou „záměrem“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.
- 2) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že opakující se činnost, jako je aplikace hnoje do půdy nebo na její povrch, povolená podle vnitrostátních právních předpisů před vstupem této směrnice v platnost, může být považována za jeden a tentýž projekt ve smyslu uvedeného ustanovení, nepodléhající novému postupu schvalování, pokud tvoří jedinou operaci vyznačující se společným cílem, trvalým charakterem a totožností, zejména pokud jde o místa a podmínky realizace. Pokud byl takový jediný projekt povolen dříve, než se režim ochrany stanovený toutéž směrnicí stal použitelným na dotčenou lokalitu, může se na jeho realizaci nicméně vztahovat čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice.

- 3) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní programové právní úpravě umožňující příslušným orgánům povolit projekty na základě „odpovídajícího posouzení“ ve smyslu uvedeného ustanovení, které bylo provedeno již dříve a v němž bylo určité celkové množství uloženého dusíku považováno za slučitelné s cíli ochrany uvedené právní úpravy. Platí to však jen tehdy, pokud důkladný a úplný přezkum vědecké spolehlivosti tohoto posouzení umožňuje ujistit se, že z vědeckého hlediska nepřetrvává žádná důvodná pochybnost o neexistenci škodlivých účinků každého plánu nebo projektu na celistvost dotčené lokality, což musí ověřit vnitrostátní soud.
- 4) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní programové právní úpravě, jako je úprava dotčená v věci v původním řízení, která zprostřuje některé projekty, které nedosahují určité prahové hodnoty nebo nepřekračují určitý strop v oblasti ukládání dusíku, povinnosti získat individuální povolení, pokud má vnitrostátní soud jistotu, že již dříve provedené „odpovídající posouzení“ ve smyslu uvedeného ustanovení splňuje kritérium týkající se toho, že z vědeckého hlediska nepřetrvává žádná důvodná pochybnost o neexistenci škodlivých účinků těchto plánů nebo projektů na celistvost dotčených lokalit.
- 5) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové programové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která umožňuje, aby určité kategorie projektů, v projednávané věci aplikace hnoje do půdy nebo na její povrch a pastva dobytka, byly realizovány, aniž podléhaly povinnosti získat povolení, a tudíž i individuálnímu odpovídajícímu posouzení důsledků pro dotčené lokality, ledaže by objektivní okolnosti umožňovaly s určitostí vyloučit jakoukoli možnost, že uvedené projekty samy nebo ve spojení s jinými projekty mohou tyto lokality významně ovlivnit, což musí ověřit předkládající soud.
- 6) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že „odpovídající posouzení“ uvedené v daném ustanovení nemůže zohledňovat existenci „ochranných opatření“ ve smyslu odstavce 1 uvedeného článku, „preventivních opatření“ ve smyslu odstavce 2 uvedeného článku, opatření přijatých konkrétně pro takový program, jako je program dotčený v původních řízeních, nebo tzv. „autonomních“ opatření v rozsahu, když tato opatření nejsou součástí uvedeného programu, jestliže očekávané přínosy těchto opatření nejsou v okamžiku posuzování jisté.
- 7) Článek 6 odst. 2 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že opatření zavedená takovou vnitrostátní právní úpravou, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, zahrnující postupy monitorování a kontroly zemědělských podniků, jejichž činnosti způsobují ukládání dusíku, jakož i možnost uložení sankcí, které mohou vést až k uzavření těchto podniků, jsou dostatečná pro zajištění souladu s uvedeným ustanovením.

(¹) Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko) – Bulharsko) – Wiemer & Trachte GmbH, v likvidaci v. Žan Oved Tadžer

(Věc C-296/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Úpadková řízení – Nařízení (ES) č. 1346/2000 – Článek 3 odst. 1 – Mezinárodní příslušnost – Odpůrčí žaloba – Výlučná příslušnost soudů členského státu, na jehož území bylo úpadkové řízení zahájeno“

(2019/C 16/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wiemer & Trachte GmbH, v likvidaci

Žalovaný: Žan Oved Tadžer

Výrok

Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že příslušnost soudů členského státu, na jehož území bylo úpadkové řízení zahájeno, k rozhodování o odpůrčí žalobě podané v úpadkovém řízení a směřující proti žalovanému, který má sídlo nebo bydliště v jiném členském státě, je vylučnou příslušností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Řecká republika v. Leo Kuhn

(Věc C-308/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech – Působnost – Článek 1 odst. 1 – Pojem „občanské a obchodní věci“ – Dluhopisy emitované členským státem – Účast soukromého sektoru na restrukturalizaci veřejného dluhu tohoto státu – Jednostranná změna podmínek dluhopisu se zpětnou účinností – Doložky o společném postupu věřitelů – Žaloba proti uvedenému státu podaná soukromými věřiteli, kteří jsou držiteli těchto dluhopisů, jako fyzickými osobami – Odpovědnost státu za jednání nebo opomenutí při výkonu státní moci“

(2019/C 16/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hellenische Republik

Žalovaný: Leo Kuhn

Výrok

Článek 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že takový spor, jako je spor ve věci v původním řízení, týkající se žaloby podané fyzickou osobou, která nabyla dluhopisy emitované členským státem, proti tomuto členskému státu a směřující ke zpochybnění výměny uvedených dluhopisů za dluhopisy nižší hodnoty, nařízené této fyzické osobě zákonem přijatým za mimořádných okolností vnitrostátním zákonodárcem, podle něhož byly tyto podmínky jednostranně a se zpětnou účinností změněny zavedením doložky o společném postupu věřitelů, jež umožňuje většině držitelů dotyčných dluhopisů vnútit tuto výměnu menšině, nespadá mezi „občanské a obchodní věci“ ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nizozemsko*) – *Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV*

(Věc C-310/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Duševní vlastnictví – Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti – Směrnice 2001/29/ES – Oblast působnosti – Článek 2 – Právo na rozmnožování – Pojem ‚dílo‘ – Chuť potraviny“

(2019/C 16/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Účastnice původního řízení

Odvolaatelka: Levola Hengelo BV

Odpůrkyně: Smilde Foods BV

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby byla chuť potraviny chráněna autorským právem podle této směrnice a aby byla vnitrostátní právní úprava vykládána tak, že takové chuti přiznává ochranu z titulu autorského práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 14.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Bundesgerichtshof – Německo*) – *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e. V. v. Germanwings GmbH*

(Věc C-330/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1008/2008 – Článek 2 bod 18 – Článek 23 odst. 1 – Doprava – Společná pravidla pro provozování leteckých služeb v Evropské unii – Informace – Uvádění konečné ceny, jež má být zaplacená – Zahrnutí leteckého tarifu do konečné ceny, jež má být zaplacená – Povinnost uvádět letecké tarify v eurech nebo v národní měně – Volba relevantní národní měny – Hraniční určovatele“

(2019/C 16/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.

Žalovaná: Germanwings GmbH

Výrok

Článek 23 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství ve spojení s čl. 2 bodem 18 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že při uvádění leteckých tarifů za letecké služby uvnitř Společenství jsou letečtí dopravci, kteří nevyjádří tyto tarify v eurech, povinni si zvolit možnost uvádět je v národní měně, která objektivně souvisí s nabízenou službou. Tak tomu je zejména v případě měny, která je zákonným platidlem v členském státě, v němž se nachází místo odletu nebo příletu dotčeného letu.

V takové situaci, jako je situace, o kterou se jedná v původním řízení, kdy letecký dopravce usazený v členském státě, v němž je euro zákonným platidlem, nabízí na internetu leteckou službu s místem odletu dotčeného letu v jiném členském státě, v němž je zákonným platidlem jiná měna než euro, mohou být tedy letecké tarify, které nejsou vyjádřeny v eurech, uvedeny v měně, která je zákonným platidlem v posledně uvedeném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 – Estonská republika v. Evropská komise, Lotyšská republika

(Věc C-334/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Společná organizace trhů – Částka, která má být účtována za přebytečná množství cukru neodstraněná z trhu – Rozhodnutí 2006/776/ES – Žádost o změnu konečného rozhodnutí Komise – Dopis, kterým se taková žádost zamítá – Žaloba proti tomuto dopisu – Přípustnost“

(2019/C 16/20)

Jednací jazyk: estonština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Estonská republika (zástupce: N. Grünberg, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Lewis a L. Naaber-Kivisoo, zmocněnci, ve spolupráci s S. Mody, vandeadvokaat), Lotyšská republika)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Estonské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto – Itálie) – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia v. Comune di Padova

(Věc C-342/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Omezení svobody usazování – Pravomoc Soudního dvora – Přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce – Čistě vnitrostátní situace – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje jakoukoliv činnost s cílem dosažení zisku v souvislosti s uchováváním pohřebních urn – Test přiměřenosti – Soudržnost vnitrostátní právní úpravy“

(2019/C 16/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Žalovaná: Comune di Padova

za přítomnosti: Alessandry Calore

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, jež osobě, které byla předána pohřební urna, zakazuje, a to i navzdory výslovné vůli zesnulého, svěřit urnu do úschovy třetí osobě, ukládá jí uchovávat urnu ve svém obydlí, ledaže ji uloží na obecním hřbitově, a nadto zakazuje jakoukoliv činnost vykonávanou za účelem dosažení zisku, jejímž předmětem, i když nikoliv výlučným, je úschova pohřebních urn z jakéhokoliv titulu a na jakkoliv dlouhou dobu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 309, 18.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – K, B v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-380/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Pravomoc Soudního dvora – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 12 – Nedodržení lhůty tři měsíců po přiznání mezinárodní ochrany – Osoba, které byl přiznán status doplňkové ochrany – Zamítnutí žádosti o vízum“

(2019/C 16/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K, B

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Výrok

- 1) Soudní dvůr má na základě článku 267 SFEU pravomoc vykládat čl. 12 odst. 1 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny v takové situaci, jaká nastala ve věci v původním řízení, v níž byl předkládající soud povolán rozhodnout o právu na sloučení rodiny osoby, které byl přiznán status doplňkové ochrany, pokud se toto ustanovení stalo přímo a bezpodmínečně použitelným na takovéto situace na základě vnitrostátního práva.
- 2) Článek 12 odst. 1 směrnice 2003/86 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která dovoluje zamítnout žádost o sloučení rodiny podanou pro rodinného příslušníka uprchlíka na základě příznivějších ustanovení použitelných na uprchlíky uvedených v kapitole V této směrnice s odůvodněním, že tato žádost byla podána více než tři měsíce poté, co bylo osobě usilující o sloučení rodiny přiznáno postavení uprchlíka, zároveň ale umožňuje podání nové žádosti v rámci jiného režimu, pokud tato úprava:
  - stanoví, že takový důvod pro zamítnutí nemůže být uplatněn v situacích, v nichž je opožděné podání první žádosti objektivně omluvitelné zvláštními okolnostmi;
  - stanoví, že dotyčné osoby musí být plně informovány o důsledcích rozhodnutí o zamítnutí jejich první žádosti a o opatřeních, jež musí přijmout, aby mohly účinně uplatnit své právo na sloučení rodiny, a
  - zaručuje, že na osoby usilující o sloučení rodiny, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíka, se budou nadále vztahovat příznivější podmínky výkonu práva na sloučení rodiny, jež se použijí na uprchlíky a jež jsou uvedeny v člancích 10 a 11 nebo v čl. 12 odst. 2 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – Dermod Patrick O'Brien v. Ministry of Justice, dříve Department for Constitutional Affairs

(Věc C-432/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Směrnice 97/81/ES – Rámcová dohoda UNICE, CEEP a EKOS o částečném pracovním úvazku – Ustanovení 4 – Zásada zákazu diskriminace – Pracovníci na částečný úvazek – Starobní důchod – Stanovení výše důchodu – Zohlednění roků zaměstnání odpracovaných před uplynutím lhůty pro provedení směrnice 97/81/ES – Okamžité použití na budoucí účinky situace, která vznikla za platnosti dřívějšího zákona“

(2019/C 16/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dermod Patrick O'Brien

Žalovaný: Ministry of Justice, dříve Department for Constitutional Affairs

Výrok

Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998 musí být vykládána v tom smyslu, že v takovém případě, jaký je dotčený v původním řízení, musí být pro účely určení důchodových nároků zohledněny doby odpracované před datem uplynutí lhůty pro provedení směrnice 97/81, ve znění směrnice 98/23.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Věc C-457/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Rovné zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ – Směrnice 2000/43/ES – Článek 3 odst. 1 písm. g) – Působnost – Pojem „vzdělání“ – Udělování soukromou nadací stipendií určených k podpoře výzkumných nebo studijních projektů v zahraničí – Článek 2 odst. 2 písm. b) – Nepřímá diskriminace – Udělování těchto stipendií podmíněné předchozím složením první státní zkoušky z práva v Německu (Erste Juristische Staatsprüfung)“

(2019/C 16/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Heiko Jonny Maniero

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „vzdělání“ ve smyslu tohoto ustanovení vztahuje na stipendia udělovaná soukromou nadací a určená k podpoře výzkumných nebo studijních projektů v zahraničí, pokud existuje dostatečně úzká souvislost mezi poskytnutými finančními dárkami a účastí na těchto výzkumných nebo studijních projektech, které samy o sobě spadají pod pojem „vzdělání“. Tak tomu je zejména tehdy, jestliže jsou tyto finanční dávky spojené s účastí potenciálních uchazečů na takovém výzkumném nebo studijním projektu, jejich cílem je zcela nebo zčásti odstranit možné finanční překážky této účasti a umožňují dosažení tohoto cíle.
- 2) Článek 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43 musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že soukromá nadace usazená v členském státě vyhradí udělování stipendií určených k podpoře právních výzkumných nebo studijních projektů v zahraničí uchazečům, kteří v tomto členském státě úspěšně složili takovou zkoušku z práva, jako je zkouška, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, není nepřímou diskriminací na základě rasy nebo etnického původu ve smyslu tohoto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 16.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irlande) – Irsko) – Brian Holohan a další v. An Bord Pleanála

(Věc C-461/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 92/43/EHS – Ochrana přírodních stanovišť – Ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – Projekt silniční infrastruktury – Odpovídající posouzení vlivů na životní prostředí – Rozsah povinnosti uvést odůvodnění – Směrnice 2011/92/EU – Posuzování vlivů některých záměrů – Příloha IV bod 3 – Článek 5 odst. 3 písm. d) – Dosah pojmu „hlavní alternativní řešení““

(2019/C 16/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irlande)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan

Žalovaný: An Bord Pleanálaen

Za přítomnosti: National Parks and Wildlife Service (NPWS)

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 3 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin musí být vykládán v tom smyslu, že „odpovídající posouzení“ musí podchytit všechny typy stanovišť a druhů, pro něž je lokalita chráněna, a dále určit a posoudit vlivy navrhovaného projektu na druhy, které se vyskytují v této lokalitě, pro které ale nebyla zapsána na seznam, i na typy stanovišť a druhů, které se nacházejí vně uvedené lokality, pokud tyto vlivy mohou ovlivnit cíle ochrany dané lokality.
- 2) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje, aby příslušný orgán povolil plán nebo projekt, který ponechává stanovení některých parametrů vztahujících se k fázi výstavby, např. polohy staveniště a obslužných cest, na pozdější rozhodnutí oznamovatele, pouze tehdy, jestliže povolení s určitostí stanovuje dostatečně striktní podmínky zaručující, že tyto parametry nebudou mít nepříznivý účinek na celistvost lokality.
- 3) Článek 6 odst. 3 směrnice 92/43 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud příslušný orgán nesouhlasí se závěry vědeckého posudku vyzývajícího k získání dalších informací, musí „odpovídající posouzení“ obsahovat podrobné a výslovné odůvodnění, na jehož základě by bylo možno rozptýlit veškeré důvodné vědecké pochybnosti o dopadech plánovaných prací na dotčenou lokalitu.
- 4) Článek 5 odst. 1 a 3, jakož i příloha IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že ukládají oznamovateli poskytnout informace výslovně pojednávající o významných vlivech jeho záměru na všechny druhy uvedené v prohlášení poskytnutém podle těchto ustanovení.
- 5) Článek 5 odst. 3 písm. d) směrnice 2011/92 musí být vykládán v tom smyslu, že oznamovatel musí poskytnout informace o vlivech na životní prostředí u zvoleného řešení i každého z hlavních alternativních řešení, které zkoumal, jakož i důvody svého rozhodnutí přinejmenším z hlediska jejich vlivů na životní prostředí, a to i v případě, že takové alternativní řešení bylo odmítnuto již v počáteční fázi.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 338, 9.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-484/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2003/86/ES – Právo na sloučení rodiny – Článek 15 – Odmítnutí udělit samostatné povolení k pobytu – Vnitrostátní právní úprava stanovící povinnost složit zkoušku občanské integrace“

(2019/C 16/26)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: K

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Výrok

Článek 15 odst. 1 a 4 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení a podle které lze zamítnout žádost o samostatné povolení k pobytu podanou státním příslušníkem třetí země, který na území členského státu pobýval v rámci sloučení rodiny po dobu delší než pět let, z důvodu, že nedoložil složení zkoušky občanské integrace týkající se jazyka a společnosti tohoto členského státu, jestliže konkrétní podmínky povinnosti složit tuto zkoušku nepřekračují meze toho, co je nezbytné k dosažení cíle usnadnění integrace státních příslušníků třetích zemí, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 374, 6.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunalul Prahova – Rumunsko) – Cartrans Spedition Srl v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Věc C-495/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osвобоzení od daně – Článek 146 odst. 1 písm. e) a článek 153 – Poskytnutí služeb silniční přepravy, které jsou přímo vázány na vývoz zboží – Plnění uskutečněná zprostředkovateli zapojenými do těchto služeb – Důkazní režim související s vývozem zboží – Celní prohlášení – Karnet TIR“

(2019/C 16/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Prahova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cartrans Spedition Srl

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova, Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Výrok

Článek 146 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty a uvedeně ustanovení ve spojení s článkem 153 téže směrnice musejí být vykládány v tom smyslu, že brání daňové praxi členského státu, podle níž je osvobození od DPH pro poskytování přepravních služeb přímo vázaných na vývoz zboží a pro poskytování služeb prováděným zprostředkovateli zapojenými do těchto přepravních služeb podřízeno předložení celního prohlášení o vývozu dotčeného zboží osobou povinnou k dani. V tomto ohledu je na příslušných orgánech, aby pro účely příznání uvedených osvobození od daně posoudily, zda lze splnění podmínky související s vývozem dotčeného zboží dovést s dostatečně vysokým stupně pravděpodobnosti z informací, které tyto orgány mají k dispozici. V tomto kontextu karnet TIR potvrzený celními orgány třetí země určený zbožím a předložený osobou povinnou k dani v zásadě představuje důkaz, jež musí uvedené orgány řádně zohlednit, ledaže mají přesné důvody k pochybnostem o pravosti či důvěryhodnosti tohoto dokumentu.

(¹) Úř. věst. C 369, 30.10.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-502/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Plánovaný převod podílů vnukovské společnosti – Výdaje spojené s poskytnutím služeb využitých za účelem tohoto převodu – Neuskutečněný převod – Žádost o odpočet daně zaplacené na vstupu – Rozsah působnosti DPH“

(2019/C 16/28)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C&D Foods Acquisition ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok

Články 2, 9 a 168 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že taková operace plánovaného, ale neuskutečněného převodu podílů, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která nemá přímý vylučný důvod ve zdanitelné ekonomické činnosti dotčené společnosti nebo nepředstavuje přímé, trvalé a nezbytné pokračování této ekonomické činnosti, nespadá do rozsahu působnosti daně z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 347, 16. 10. 2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. listopadu 2018 – BPC Lux 2 Sàrl v. Evropská komise, Portugalská republika

(Věc C-544/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Žaloba na neplatnost – Přípustnost – Státní podpora portugalských orgánů na řešení krize finanční instituce Banco Espírito Santo SA – Založení a kapitalizace překlenovací banky – Rozhodnutí Evropské komise, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Právní zájem na podání žaloby – Žaloba podaná k vnitrostátním soudům směřující ke zrušení rozhodnutí o řešení krize Banco Espírito Santo“

(2019/C 16/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BPC Lux 2 Sàrl (zástupci: J. Webber a M. Steenson, solicitors, B. Woolgar, barrister, a K. Bacon, QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a P.J. Loewenthal, zmocněnci), Portugalská republika

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. července 2017, BPC Lux 2 a další v. Komise (T-812/14, nezveřejněné, EU:T:2017:560), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 27.11.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret – Dánsko) – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S

(Věc C-592/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Kombinovaná nomenklatura – Sazební zařazení – Čísla a podpoložky sazebníku 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00, 9403 90 10 – Výrobek speciálně určený k upevnění dětských bezpečnostních zábran – Dumping – Platnost nařízení (ES) č. 91/2009 – Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Antidumpingová dohoda Světové obchodní organizace (WTO) – Nařízení (ES) č. 384/96 – Článek 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 – Definice výrobního odvětví Společenství“

(2019/C 16/30)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Skatteministeriet

Žalovaná: Baby Dan A/S

Výrok

- 1) Kombinovaná nomenklatura obsažená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění vyplývajícím postupně z nařízení Komise (ES) č. 1214/2007 ze dne 20. září 2007 a nařízení Komise (ES) č. 1031/2008 ze dne 19. září 2008, musí být vykládána v tom smyslu, že takový výrobek, jako je výrobek dotčený ve věci v původním řízení, který umožňuje připevnit na zeď nebo zárubeň dětské bezpečnostní zábrany, nepředstavuje součást těchto zábran a musí být zařazen do podpoložky 7318 15 90 kombinované nomenklatury.
- 2) Posouzení čtvrté předběžné otázky neodhalilo žádnou skutečnost, která by mohla mít vliv na platnost nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky.

(¹) Úř. věst. C 424, 11.12.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa – Lotyšsko) – BTA Baltic Insurance Company“ AS, dříve „Balcia Insurance“ SE v. Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS

(Věc C-648/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce – Povinné pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel – Směrnice 72/166/EHS – Článek 3 odst. 1 – Pojem ‚provoz vozidel‘ – Nehoda s účastí dvou vozidel stojících na parkovišti – Majetková újma způsobená vozidlu cestujícím v sousedním vozidle při otevírání jeho dveří“

(2019/C 16/31)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BTA Baltic Insurance Company“ AS, dříve „Balcia Insurance“ SE

Žalovaná: Baltijas Apdrošināšanas Nams“ AS

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „provoz vozidel“ uvedený v tomto ustanovení vztahuje na situaci, v níž cestující ve vozidle stojícím na parkovišti při otevírání dveří tohoto vozidla narazil do vozidla stojícího vedle něj a poškodil ho.

(¹) Úř. věst. C 72, 26.2.2018.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 25. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social no2 de Terrassa – Španělsko) – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano

(Věc C-426/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 – Příjemce bezplatné právní pomoci – Odměňování advokátů *ex offio* – Stanovení sazeb Advokátní komorou – Neexistence předběžného informování zákazníka o sazbách advokáta – Žádost o odměnu – Přezkum existence zneužívajících klauzulí a nekalých praktik – Předmět věci v původním řízení – Předložení příslušnému orgánu – Neexistence podání překládajícímu soudu – Odpovědi na předběžné otázky – Užitečnost – Neexistence – Zjevná nepřipustnost“

(2019/C 16/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social no2 de Terrassa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Elena Barba Giménez

Žalovaná: Francisca Carrión Lozano

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa (pracovní soud č. 2 v Terrasse, Španělsko), rozhodnutím ze dne 27. června 2017, je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 3. května 2018 ze strany UF proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 7. března 2018 ve věci T-422/17, UF v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-300/18 P)

(2019/C 16/33)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: UF (zástupkyně: L. Gudaitė, advokátka)

Další účastníci řízení: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Usnesením ze dne 11. října 2018 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je zjevně neopodstatněný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. srpna 2018 Xabierem Uribe-Etxebarria Jiménezem proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. května 2018 ve věci T-577/15, Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

(Věc C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (zástupkyně: M. Esteve Sanz, advokátka)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví a Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, ve kterém byl zamítnut první žalobní důvod uvedený v žalobě k Tribunálu a ve kterém byl částečně zamítnut třetí žalobní důvod uvedený v téže žalobě;
- vyhověl návrhovým žádáním vyplývajícím z prvního žalobního důvodu uvedeného v žalobě k Tribunálu a podpůrně návrhovým žádáním vyplývajícím ze třetího žalobního důvodu uvedeného v téže žalobě;
- uložil EUIPO a vedlejší účastníci povinnost nahradit navrhovateli náhradu všech nákladů řízení vynaložených v řízení před Tribunálem i v tomto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na šest částí, směřuje proti odůvodnění těch částí napadeného rozsudku, kterými byl vzhledem k závěru, že odvolací senát byl oprávněn odmítnout doplňující písemné odůvodnění odvolání včasné podané navrhovatelem k odvolacímu senátu EUIPO, zamítnut první žalobní důvod, týkající se rozporu rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO s čl. 63 odst. 1, čl. 64 odst. 1 a čl. 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾.

V první části se vytýká porušení článku 36 statutu Soudního dvora a článku 81 jednacího řádu Tribunálu spočívající v nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, neboť napadený rozsudek se nevyjadřuje k tvrzení, které navrhovatel rozvedl na jednání, ohledně nepřijatelnosti argumentace EUIPO uvedené v jeho žalobní odpovědi.

Ve druhé části se vytýká: (i) porušení článku 36 statutu Soudního dvora a článku 81 jednacího řádu Tribunálu spočívající v nesplnění povinnosti shledat i bez návrhu nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti s důvody, proč nebylo přihlédnuto k žádosti navrhovatele o znovuposouzení důkazu o užívání předloženého zrušovacímu oddělení; (ii) porušení práva navrhovatele na účinnou procesní obranu spočívající v tom, že v napadeném rozsudku bylo *ex novo* přijato odůvodnění rozvinuté v žalobní odpovědi EUIPO namísto toho, aby byl i bez návrhu konstatován nedostatek odůvodnění rozhodnutí odvolacího senátu; (iii) zkreslení skutkových okolností spočívající v závěru, že odvolací senát byl oprávněn odmítnout písemnost navrhovatele, i když odvolací senát tuto písemnost neodmítl.

Ve třetí části se vytýká zkreslení skutkových okolností, a konkrétně prohlášení obsažená v (původním i doplňujícím) písemném odůvodnění odvolání, podaných navrhovatelem k odvolacímu senátu EUIPO.

Ve čtvrté části se vytýká porušení čl. 63 odst. 1, čl. 64 odst. 1, čl. 76 odst. 1 a čl. 57 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 spočívající v nesprávném výkladu uvedených článků v napadeném rozsudku, kterým se posvětilo, že odvolací senát EUIPO nerozhodl o jednom ze žádání navrhovatele, jež bylo projednáváno před odvolacím senátem.

V páté části se vytýká porušení článku 64 nařízení (ES) č. 207/2009 spočívající v závěru, uvedeném v napadeném rozsudku, že pokud před odvolacím senátem není otázka skutečného užívání starší ochranné známky výslovně vznesena, tato otázka nepředstavuje právní otázku, která musí být odvolacím senátem nutně zkoumána pro vyřešení sporu, který mu byl předložen.

V šesté části se vytýká porušení článků 64 a 60 nařízení (ES) č. 207/2009 a pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95⁽²⁾ spočívající v tom, že na projednávaný případ byla použita judikatura vydaná na základě dvou posledně uvedených článků, které upravují přípustnost odvolání k odvolacímu senátu EUIPO, i když v projednávané věci odvolací senát neprohlásil odvolání za nepřipustné, a i kdyby tomu tak bylo, nebylo by takové prohlášení v rozporu s citovanými články, neboť písemnosti předložené navrhovatelem nepřipustné nebyly.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku směřuje proti odůvodnění té části napadeného rozsudku, kterou byl částečně zamítnut třetí žalobní důvod, týkající se rozporu rozhodnutí odvolacího senátu EUIPO s článkem 8 nařízení (ES) č. 207/2009, a dělí se na dvě části.

V první části se vytýká porušení článku 36 statutu Soudního dvora a článku 81 jednacího řádu Tribunálu spočívající v nedostatků odůvodnění napadeného rozsudku, neboť nebyl odůvodněn význam, který se Tribunál rozhodl přiložit závěrům uvedeným v rozhodnutích zrušovacího oddělení a odvolacího senátu EUIPO a týkajícím se výrobků, pro které měla být starší ochranná známka považována za zapsanou. Vytýká se i zkreslení těchto závěrů vyplývajících ze srovnání významu přikládaného v napadeném rozsudku s posouzením uvedeným v řečených rozhodnutích, s tvrzeními účastníků řízení a s důkazy.

Ve druhé části se vytýká porušení článku 8 nařízení č. 207/2009 spočívající v tom, že podle napadeného rozsudku jsou služby spadající do třídy 42 u posuzované sporné ochranné známky podobné výrobkům, pro které byla ochranná známka s právem přednosti považována za zapsanou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie (Belgie) dne 29. srpna 2018 – trestní řízení proti IK

(Věc C-551/18)

(2019/C 16/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie

Účastník původního trestního řízení

IK

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 8 odst. 1 písm. f) rámcového rozhodnutí 2002/584⁽¹⁾ o evropském zatýkacím rozkazu v tom smyslu, že stačí, pokud vystavující justiční orgán v evropském zatýkacím rozkazu pouze uvede pravomocný trest odnětí svobody, jenž byl uložen, aniž zmíní doplňující trest uložený za stejný trestný čin stejným rozhodnutím soudu, jako je trest podřízení moci soudu pro výkon trestů, který vede ke skutečnému zbavení až po odpykání hlavního trestu odnětí svobody, a to pouze po přijetí formálního rozhodnutí, které za tímto účel vydá strafuitvoeringsrechtbank (soud pro výkon trestů)?

- 2) Je třeba v případě kladné odpovědi na tuto otázku vykládat čl. 8 odst. 1 písm. f) rámcového rozhodnutí 2002/584 v tom smyslu, že lze v důsledku předání členským státem vykonávajícího justičního orgánu na základě evropského zatýkacího rozkazu, v němž je uveden pouze pravomocný trest odnětí svobody, který byl uložen, a nikoli doplňující trest postoupení, který byl uložen za stejný trestný čin stejným soudním rozhodnutím, při výkonu v tohoto doplňujícího trestu přistoupit v členském státě vystavujícího justičního orgánu ke skutečnému zbavení osobní svobody?
- 3) Je třeba v případě záporné odpovědi na první otázku vykládat čl. 8 odst. 1 písm. f) rámcového rozhodnutí 2002/584 v tom smyslu, že skutečnost, že vystavující justiční orgán neuvedl doplňující trest podřízení moci soudu pro výkon trestů v evropském zatýkacím rozkazu, má za následek, že na základě tohoto doplňujícího trestu, o kterém lze mít za to, že o něm vykonávající justiční orgán nebyl informován, nemůže vést ke skutečnému zbavení osobní svobody v členském státě vystavujícího justičního orgánu?

⁽¹⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV) (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34).

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. září 2018 Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 11. července ve věci T-643/13, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH v. Evropská komise

(Věc C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (zástupci: S. Altenschmidt, D. Jacob, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2018 ve věci T-476/12;
- určit neplatnost rozhodnutí Komise ze dne 15. září 2013 se spisovou značkou GestDem 2013/1504;
- podpůrně zrušit rozsudek Tribunálu a vrátit mi věc zpět.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uvádí následující důvody kasačního opravného prostředku:

1. Tribunál nesplnil požadavky nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ pro odmítnutí volného přístupu k informacím o životním prostředí. Vyložil důvod pro odmítnutí podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ ve spojení s čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006 s ohledem na ustanovení Aarhuské úmluvy příliš široce. Tribunál vychází nesprávně z toho, že informace o uhlíkové výkonnosti průmyslového zařízení jsou citlivé obchodní informace.
2. Tribunál nepřihlédl k existenci informací o životním prostředí týkajícím se emisí, čímž porušil čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1367/2006 a čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Tribunál krom toho ani dostatečně nezohlednil převažující veřejný zájem na přístupu k dotčeným informacím o životním prostředí, který navrhovatelka uvedla.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství, Úř. věst. 2006, L 264, s. 13.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Erding (Německo) dne 19. října 2018 –
F. v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**

(Věc C-656/18)

(2019/C 16/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Erding

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: F.

Žalovaná: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2018 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Žaloba podaná dne 30. října 2018 – Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-676/18)

(2019/C 16/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Condou-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr,

- určil, že Belgické království tím, že do 30. září 2016 nepřijalo všechny právní a správní předpisy pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU ze dne 26. února 2014 ⁽¹⁾, či každopádně tím, že tyto předpisy nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 28 odst. 1 této směrnice;
- z důvodu nesplnění povinnosti sdělit opatření k provedení směrnice 2014/36/EU uložil Belgickému království v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU povinnost platit penále ve výši 49 906,50 eura denně počínaje dnem vyhlášení rozsudku v projednávané věci, a to na účet určený Komisí;
- uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Členské státy měly podle čl. 28 odst. 1 směrnice 2014/36/EU přijmout vnitrostátní opatření požadovaná k provedení povinností stanovených touto směrnicí do 30. září 2016. Vzhledem k tomu, že Belgie nesdělila všechna opatření k provedení směrnice, rozhodla se Komise předložit věc Soudnímu dvoru.

Komise v žalobě navrhuje, aby bylo Belgii uloženo denní penále ve výši 49 906,50 eura. Výše penále byla vypočtena s přihlédnutím k závažnosti a délce trvání protiprávního jednání a k odrazujícím účinku v závislosti na platební schopnosti tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU ze dne 26. února 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci (Úř. věst. 2014 L 94, s. 375).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 7. listopadu 2018 – Minister for Justice and Equality v. ND

(Věc C-685/18)

(2019/C 16/39)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Minister for Justice and Equality

Odpůrce: ND

Předběžné otázky

- 1) Spočívají kritéria pro určení, zda státní zástupce určený jako vystavující justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1 ⁽¹⁾ je justičním orgánem ve smyslu autonomního výkladu tohoto výrazu použitého v čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí z roku 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupu předávání mezi členskými státy, v tom, že (1) státní zástupce je nezávislý na výkoně moci a (2) v jeho příslušném právním systému je povolán k výkonu spravedlnosti nebo k účasti na výkonu spravedlnosti?
- 2) Pokud tomu tak není, na základě jakých kritérií by měl vnitrostátní soud určit, zda státní zástupce, který je určen jako vystavující justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí, je justičním orgánem ve smyslu čl. 6 odst. 1?
- 3) Pokud tato kritéria zahrnují požadavek, aby státní zástupce vykonával spravedlnost nebo se účastnil výkonu spravedlnosti, je třeba tento požadavek posoudit na základě postavení, které zaujímá ve svém právním systému, nebo na základě určitých objektivních kritérií? Pokud jsou rozhodná objektivní kritéria, jaká jsou tato kritéria?
- 4) Je nejvyšší státní zástupce Litevské republiky justičním orgánem ve smyslu autonomního výkladu tohoto pojmu použitého v čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí z roku 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupu předávání mezi členskými státy?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Usnesení předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 19. září (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement v. Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé, za přítomnosti: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

(Věc C-288/17) ⁽¹⁾

(2019/C 16/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. srpna 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Düsseldorf – Německo) – Stefan Neldner v. Eurowings GmbH

(Věc C-299/18) ⁽¹⁾

(2019/C 16/41)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – PKK v. Rada

(Věc T-316/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření namířená proti PKK s cílem bojovat proti terorismu – Zmrazení finančních prostředků – Pravomoc Rady – Možnost kvalifikovat orgán třetí země jako příslušný orgánu ve smyslu společného postojů 2001/931/SZBP – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Odkaz na teroristické činy – Soudní přezkum – Povinnost uvést odůvodnění – Námitka protiprávnosti“

(2019/C 16/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kurdistan Workers' Party (PKK) () (zástupci: A. van Eik, T. Buruma a M. Wijngaarden, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně F. Naert a G. Étienne, poté F. Naert a H. Marcos Fraile, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zastoupené: původně C. Brodie a V. Kaye, dále C. Brodie a S. Brandonem, poté C. Brodie, C. Crane a R. Fadoju, následně C. Brodie, R. Fadoju a P. Nevill, a nakonec R. Fadoju, zmocněnci), Evropská komise (zastoupená: původně F. Castillo de la Torrem a D. Gauci, poté D. Gauci a J. Norris-Usher a T. Ramopoulosem, a nakonec J. Norris-Usher a T. Ramopoulosem a R. Tricotem, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující původně ke zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 125/2014 ze dne 10. února 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 714/2013 (Úř. věst. 2014, L 40, s. 9) v rozsahu, v němž se tento akt týká žalobkyně, a později i ke zrušení dalších následujících aktů v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 125/2014 ze dne 10. února 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 714/2013, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Kurdistan Workers' Party (PKK).*
- 2) *Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 790/2014 ze dne 22. července 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení č. 125/2014, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.*
- 3) *Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/513 ze dne 26. března 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 790/2014, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.*

- 4) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/521 ze dne 26. března 2015, kterým se aktualizuje a mění seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2014/483/SZBP, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 5) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/1325 ze dne 31. července 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/513, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 6) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1334 ze dne 31. července 2015, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí 2015/521, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 7) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/2425 ze dne 21. prosince 2015, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/1325, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 8) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/1127 ze dne 12. července 2016, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2015/2425, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 9) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/150 ze dne 27. ledna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení 2016/1127, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 10) Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1420 ze dne 4. srpna 2017, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2017/150, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 11) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1426 ze dne 4. srpna 2017, kterým se aktualizuje seznam osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují články 2, 3 a 4 společného postoje 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu, a kterým se zrušuje rozhodnutí (SZBP) 2017/154, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká PKK.
- 12) Pokud jde o zbývající část žaloby, návrh na prohlášení nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu za nepoužitelné ve vztahu k žalobkyni se odmítá.
- 13) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené PKK.
- 14) Evropská komise a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 28.7.2014

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – Tempus Energy a Tempus Energy Technology v. Komise

(Věc T-793/14) ⁽¹⁾

„Státní podpory – Trh s kapacitou ve Spojeném království – Režim podpory – Článek 108 odst. 2 a 3 SFEU – Pojem pochybnosti ve smyslu čl. 4 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 659/1999 – Pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014 – 2020 – Rozhodnutí nevznášet námitky – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Procesní práva dotčených stran“

(2019/C 16/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tempus Energy Ltd (Worcester, Spojené království) a Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Spojené království) (zástupci: původně J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler a M. Kinsella, poté J. Derenne, J. Blockx a C. Ziegler a nakonec J. Derenne a C. Ziegler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann a P. Němečková, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: původně C. Brodie a L. Christie, zmocněnci, ve spolupráci s G. Facennou, QC, poté S. Simmons, M. Holt, C. Brodie, a S. Brandon, zmocněnci, ve spolupráci s G. Facennou, QC, poté M. Holt, C. Brodie, S. Brandon a D. Robertson, zmocněnci, ve spolupráci s G. Facennou, QC, a nakonec S. Brandon, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 5083 final ze dne 23. července 2014 nevznést námitky proti režimu podpor na trhu s kapacitou ve Spojeném království z důvodu, že je uvedený režim v souladu s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU (státní podpora 2014/N-2) (Úř. věst. 2014, C 348, s. 5).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C(2014) 5083 final ze dne 23. července 2014 nevznést námitky proti režimu podpor na trhu s kapacitou ve Spojeném království z důvodu, že je uvedený režim v souladu s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU (státní podpora 2014/N-2), se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Tempus Energy Ltd a společností Tempus Energy Technology Ltd.
- 3) Spojené království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81, 9.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. září 2018 – Psara a další v. Parlament(Věci T-639/15 až T-666/15 a T-94/16) ⁽¹⁾**„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Evropský parlament – Útrata příspěvků poslanců Parlamentu – Odepření přístupu – Neexistující dokumenty – Osobní údaje – Nařízení (ES) č. 45/2001 – Nezbytnost předání údajů – Konkrétní a individuální přezkum – Částečný přístup – Nadměrná administrativní zátěž – Povinnost uvést odůvodnění“**

(2019/C 16/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení*Žalobkyně ve věci T-639/15:* Maria Psara (Athény, Řecko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobkyně ve věci T-640/15:* Tina Kristan (Lublaň, Slovinsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobkyně ve věci T-641/15:* Tanja Malle (Vídeň, Rakousko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-642/15:* Wojciech Cieśla (Varšava, Polsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-643/15:* Staffan Dahllöf (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobkyně ve věci T-644/15:* Delphine Reuter (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věcech T-645/15 a T-654/15:* České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praha, Česká republika) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-646/15:* Harry Karanikas (Chalándri, Řecko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobkyně ve věcech T-647/15 a T-657/15:* Crina Boros (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věcech T-648/15, T-663/15 a T-665/15:* Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Lotyšsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-649/15:* Balazs Toth (Budapešť, Maďarsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobkyně ve věci T-650/15:* Minna Knus-Galán (Helsinky, Finsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-651/15:* Atanas Tchobanov (Plessis-Robinson, Francie) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-652/15:* Dirk Liedtke (Hamburk, Německo) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-653/15:* Nils Mulvad (Risskov, Dánsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)*Žalobce ve věci T-655/15:* Hugo van der Parre (Huisen, Nizozemsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobkyně ve věci T-656/15: Guia Baggi (Florence, Itálie) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-658/15: Marcos García Rey (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-659/15: Mark Lee Hunter (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-660/15: Kristof Clerix (Brusel, Belgie) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-661/15: Rui Araujo (Lisabon, Portugalsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobkyně ve věci T-662/15: Anuška Delić (Lublaň) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-664/15: Jacob Borg (San Ġiljan, Malta) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobkyně ve věci T-666/15: Matilda Bačelić (Záhřeb, Chorvatsko) (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalobce ve věci T-94/16: Gavin Sheridan (zástupkyně: N. Pirc Musar a R. Lemut Strle, advokátky)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz, C. Burgos a M. Windisch, zmocněnci)

Předmět věci

Návrhy na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C, A(2015) 8344 C, ze dne 14. září 2015, A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C, A(2015) 8305 C, ze dne 15. září 2015, A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C, A(2015) 8672 C, ze dne 16. září 2015, a A(2015) 13844 C, ze dne 14. ledna 2016, kterými Parlament zamítl na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Uř. věst. 2001, L 145, s. 43) potvrzující žádosti žalobců směřující k získání přístupu k dokumentům Parlamentu obsahujícím informace týkající se příspěvků jeho poslanců

Výrok rozsudku

- 1) Věci T-639/15 až T-666/15 a T-94/16 se pro účely tohoto rozsudku spojují.
- 2) Žaloby se zamítají.
- 3) Marii Psara, Tině Kristan, Tanje Malle, Wojciechu Ciešlovi, Staffanu Dahlofovi, Delphine Reuter, Českému centru pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harrymu Karanikasovi, Crině Boros, Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Balazsi Tothovi, Minně Knus-Galán, Atanasu Tchobanovi, Dirkovi Liedtkemu, Nilsu Mulvadoci, Hugovi van der Parre, Guie Baggi, Marcosovi García Rey, Markovi Lee Hunterovi, Kristofu Clerixovi, Ruii Araujovi, Anušce Delić, Jacobu Borgovi, Matildě Bačelić a Gavinu Sheridanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Mad Dogg Athletics v. EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING)

(Věc T-718/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie SPINNING – Částečné zrušení – Článek 51 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 16/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mad Dogg Athletics, Inc. (Los Angeles, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: J. Steinberg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Aerospinning Master Franchising, s.r.o., dříve Aerospinning Master Franchising, Ltd., s.r.o. (Praha, Česká republika) (zástupce: K. Labalestra, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. července 2016 (věc R 2375/2014-5) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Aerospinning Master Franchising a Mad Doggs Athletics.

Výrok

1. Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 21. července 2016 (věc R 2375/2014-5) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká výrobků náležejících do třídy 28 a služeb náležejících do třídy 41 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Mad Dogg Athletics, Inc.
3. Společnost Aerospinning Master Franchising, s.r.o. ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 462, 12.12.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – Cocchi a Falcione v. Komise(Věc T-724/16 P) ⁽¹⁾**„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Převod vnitrostátních nároků na důchod – Článek 24 služebního řádu – Povinnost Unie poskytnout pomoc – Ztráta právního zájmu účastníků řízení na řízení v průběhu řízení – Nevydání rozhodnutí ve věci samé v prvním stupni – Příčinná souvislost“**

(2019/C 16/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Giorgio Cocchi (Wezembeek-advokát, Belgie) a Nicola Falcione (Brusel, Belgie) (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara a F. Simonetti, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvnímu senátu) ze dne 1. srpna 2016, Cocchi a Falcione v. Komise (F 134/11, EU:F:2016:194), který zní na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) Usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 2. srpna 2016, Cocchi a Falcione v. Komise (F 134/11, EU:F:2016:194) se zrušuje v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu konstatoval, že již není třeba rozhodovat o návrhových žádáních znějících na náhradu škody, která v řízení v prvním stupni předložili Giorgio Cocchi a Nicola Falcione.
- 2) Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Návrhová žádání znějící na náhradu škody, která předložili G. Cocchi a N. Falcione ve svých žalobách v prvním stupni, jež mají referenční číslo věci F-134/11, se zamítají.
- 4) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni vztahující se k návrhovými žádáními znějícím na náhradu škody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 441, 28.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – QB v. ECB(Věc T-827/16) ⁽¹⁾**„Veřejná služba – Zaměstnanci ECB – Hodnotící období – Hodnotící zpráva pro účely služebního postupu [2015] – Možnost účastnit se hodnotícího pohovoru v doprovodu zástupce odborů – Porušení pravidel objektivit a nestrannosti hodnotitele – Plat – Rozhodnutí o odmítnutí možnosti platového postupu – Přípustnost důkazů – Elektronická komunikace mezi zaměstnancem a jeho ‚koučem‘ za použití pracovní e-mailové adresy – Odpovědnost“**

(2019/C 16/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: QB (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka (zástupci: F. von Lindeiner a B. Ehlers, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaur, advokátkou)

Předmět věci

Návrh na základě článku 50a statutu Soudního dvora Evropské unie a článku 36.2 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a ECB, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU, znějící zaprvé na zrušení hodnotící zprávy žalobkyně za období roku 2015 a rozhodnutí ECB ze dne 15. prosince 2015, kterým jí byla odmítnuta možnost platového postupu, a v případě potřeby též zrušení rozhodnutí ECB ze dne 2. května 2016 o zamítnutí správního odvolání žalobkyně a rozhodnutí ECB ze dne 15. září 2016 o zamítnutí stížnosti žalobkyně, a zadruhé na náhradu újmu, která měla žalobkyni vzniknout.

Výrok rozsudku

- 1) *Hodnotící zpráva QB za hodnotící období roku 2015 a rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 15. prosince 2015, kterým se QB odmítá možnost platového postupu, se zrušují.*
- 2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 3) *ECB ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené QB.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Camomilla v. EUIPO – CMT (CAMOMILLA)

(Věc T-44/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie CAMOMILLA – Starší národní obrazová ochranná známka CAMOMILLA – Částečné zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Skutečné užívání starší ochranné známky – Důkazy – Vedlejší žaloba – Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 60 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 64 odst. 2 a 3 nařízení 2017/1001)“

(2019/C 16/48)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Camomilla Srl (Buccinasco, Itálie) (zástupci: M. Mussi a H. Chiappetta, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a J. Crespo Carrillo, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Neapol, Itálie) (zástupci: M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein a G. Rubino, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2016 (věc R 2250/2015-5) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi CMT a Camomilla.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Vedlejší žaloba se zamítá.
3. Společnosti Camomilla Srl a CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT) ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – Mabrouk v. Rada

(Věc T-216/17) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku – Opatření přijatá vůči osobám odpovědným za zneužití státních prostředků a osobám nebo subjektům s nimi spojeným – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků – Ponechání jména žalobce na seznamu – Nedostatečný skutkový základ – Zjevně nesprávné posouzení – Nesprávné právní posouzení – Zásada řádné správy – Přiměřená lhůta“

(2019/C 16/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisko) (zástupci: J.-R. Farthouat, N. Boulay a S. Crosby, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux a J. Kneale, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/153 ze dne 27. ledna 2017, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2017, L 23, s. 19) a rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/141 ze dne 29. ledna 2018, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2018, L 25, s. 38), v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí týkají žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Polsko v. Komise(Věc T-241/17) ⁽¹⁾

„EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Prováděcí rozhodnutí (EU) č. 585/2011 – Mimořádná podpora pro odvětví ovoce a zeleniny v důsledku smrtelné nákazy způsobené enterohemoragickou Escherichii coli (E. coli) – Nesklízení – Rozsah kompenzace ve prospěch producentů plynoucí z nesklízení – Výdaje vynaložené Polskem – Povinnost uvést odůvodnění“

(2019/C 16/50)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: B. Majczyna, M. Pawlicka, K. Straś a B. Paziewska, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Stobiecka-Kuik a D. Milanowska, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/264 ze dne 14. února 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2017, L 39, s. 12) v rozsahu, v němž vylučuje z financování Unii výdaje vynaložené schválenou platební agenturou Polské republiky ve výši 4 438 056,66 eur.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 19.6.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. listopadu 2018 – „Pro NGO!“ v. Komise(Věc T-454/17) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky – Zadávací řízení – Šetření soukromého auditora – Vyšetřování vedené úřadem OLAF – Zjištění nesrovnalostí – Rozhodnutí Komise o uložení správní sankce žalobkyni – Vyloučení z účasti na zadávacím řízení a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Unie na dobu šesti měsíců – Zápis do databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů – Nový žalobní důvod – Právo na obhajobu“

(2019/C 16/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: M. Scheid, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a B. R. Killmann, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podle článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2017, kterým se ukládá správní sankce vyloučení žalobkyně z účasti na zadávacích řízeních a z přidělování grantů financovaných ze souhrnného rozpočtu Evropské unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1) na dobu šesti měsíců a správní sankce vyloučení žalobkyně z přidělování finančních prostředků podle nařízení Rady (EU) 2015/323 ze dne 2. března 2015 o finančním nařízení pro 11. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. 2015, L 58, s. 17) na tutéž dobu

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 330, 2.10.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. listopadu 2018 – Foodterapia v. EUIPO – Sperlari (DIETOX)

(Věc T-486/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie DIETOX – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie Diator – Relativní důvod pro zamítnutí – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. (207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2019/C 16/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Foodterapia, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupci: J. C. Erdozain López, J. Galán López a H. Téllez Robledo, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sperlari Srl, původně Cloetta Italia Srl (Cremùna, Itálie) (zástupci: P. Pozzi a G. Ghisletti, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2017 (věc R 1611/2016-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Cloetta Italia a Foodterapia.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.

2. Foodterapia, SL ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Spertari Srl včetně nutně vynaložených nákladů právní předchůdkyně poslední uvedené společnosti v řízení před odvolacím senátem EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. listopadu 2018 – Szentes v. Komise

(Věc T-830/17) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Všeobecné výběrové řízení – Podmínky připuštění – Odborná praxe – Rozhodnutí výběrové komise nepřipustit žalobce k účasti ve výběrovém řízení – Žádost o přezkum – Námitka protiprávnosti – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení informací obsažených v přihlášce – Zjevně nesprávné posouzení – Porušení oznámení o výběrovém řízení“

(2019/C 16/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Gyula Szentes (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: F. Moyses, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Mihaylova a B. Mongin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a směřující jednak ke zrušení rozhodnutí předsedy výběrové komise EPSO/AD/330/16 – Administrátoři v odvětví jaderné energie (AD 7) ze dne 24. února 2017 nepřipustit žalobce k účasti ve výběrovém řízení, a jednak v případě potřeby ke zrušení rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) ze dne 29. září 2017 o zamítnutí jeho stížnosti.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Gyula Szentes nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 19.2.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. listopadu 2018 – LMP Lichttechnik v. EUIPO (LITECRAFT)

(Věc T-140/18) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LITECRAFT – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“

(2019/C 16/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Německo) (zástupce: R. Plegge, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: W. Schramek a D. Hanf, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. ledna 2018 (věc R 699/2017-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení LITECRAFT jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7. 5. 2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. září 2018 – H v. Rada

(Věc T-271/10 OST) ⁽¹⁾

„Řízení – Chybějící rozhodnutí o nákladech řízení“

(2019/C 16/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: H (zástupce: M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. Vitro a F. Naert, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zjednání nápravy vydáním chybějícího rozhodnutí o nákladech řízení v rozsudku ze dne 11. dubna 2018, H v. Rada (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180).

Výrok

- 1) Bod 174 rozsudku ze dne 11. dubna 2018, H v. Rada (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) zní následovně:

„Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle článku 133 jednacího řádu ve spojení s článkem 219 téhož řádu však rozhodne o nákladech na řízení o kasačním opravném prostředku a řízení zahájeném před Tribunálem v rozsudku, jímž se končí řízení. Podle čl. 134 odst. 3 uvedeného řádu dále ponese každý z účastníků řízení vlastní náklady, pokud měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Tribunal rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení. V tomto případě je třeba rozhodnout, že Rada ponese vlastní náklady a nahradí náklady vynaložené žalobkyní do vydání rozsudku o kasačním opravném prostředku pouze v rozsahu, v němž se týkají přípustnosti žaloby, a žalobkyně ponese ostatní vlastní náklady a nahradí ostatní náklady řízení vynaložené Radou před i po vydání uvedeného rozsudku.“

2) Bod 2 výroku rozsudku ze dne 11. dubna 2018, *H v. Rada* (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) zní následovně:

„Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené H do vydání rozsudku ze dne 19. července 2016, *H v. Rada a* (C-455/14 P, EU:C:2016:569), pouze v rozsahu, v němž se týkají přípustnosti žaloby. H ponese ostatní vlastní náklady a nahradí ostatní náklady řízení vynaložené Radou před i po vydání uvedeného rozsudku.“

3) *H* a Rada ponесou vlastní náklady vynaložené v tomto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 12. října 2018 – *Taminco v. EFSA*

(Věc T-621/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních – Přípravky na ochranu rostlin – Nařízení (ES) č. 1107/2009 – Zveřejnění stanoviska zkoumání provedeného EFSA k přezkumu schválení účinné látky Thiram – Žádost o zachování důvěrnosti některých částí – Odepření přiznání důvěrného zacházení – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“

(2019/C 16/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: *Taminco BVBA* (Gent, Belgie) (zástupci: C. Mereu a M. Grunchar, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) (zástupci: D. Detken a S. Gabbi, zmocněnci, ve spolupráci s R. van der Houtem a C. Wagnerem, advokáty)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: G. Koleva a I. Naglis, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU, který směřuje k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí EFSA ze dne 18. července 2017, kterým se zamítají žádosti o důvěrnost údajů v rámci žádosti o obnovené schválení látky Thiram jako účinné látky.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) Usnesení ze dne 19. září 2017 vydané ve věci T-725/17 R se zrušuje.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 10. října 2018 – *FT v. ESMA*

(Věc T-625/18)

(2019/C 16/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: FT (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaný: Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí výkonného ředitele Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) ESMA41-137-1154 ze dne 9. srpna 2018, kterým ESMA požaduje vrácení částky ve výši 12 000 eur z titulu nákladů vynaložených ESMA ve věci F-39/14;
- zrušil výzvu k úhradě č. 4440180170 ze dne 10. srpna 2018 vystavenou ESMA;
- uložil ESMA, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 98 finančního nařízení⁽¹⁾ a článku 60 finančního nařízení ESMA⁽²⁾, článku 170 jednacího řádu Tribunálu, jakož i zásady rovnosti zbraní, neboť částka, kterou údajně dluží žalobce podle sporných aktů, nebyla určena Tribunálem v souladu s uvedeným článkem 170.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že náklady řízení požadované žalovaným nelze nahradit, jelikož uplynula přiměřená lhůta k vznesení takového požadavku.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného právního posouzení na straně žalovaného, pokud jde o dluh žalobce, jelikož požadovaná částka ve výši 12 000 eur je nepřiměřeně vysoká.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/ EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018 L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí správní rady o finančním nařízení Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy ESMA/2014/MB/38.

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Industrial Química del Nalón v. Komise

(Věc T-635/18)

(2019/C 16/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španělsko) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- nahradil žalobkyni újmu, kterou jí způsobila žalovaná;
- uložil žalované nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla jako přímý důsledek přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), přičemž žalobkyně vyčíslila jako celkovou výši újmy částku 833 628,00 EUR, nebo jakoukoli jinou částku, kterou žalobkyně dále vyčíslí v průběhu řízení nebo ji vyčíslí Tribunál;
- podpůrně rozhodl mezitímním rozsudkem, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni utrpěnou újmu, a uložil účastnicím řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data vydání rozsudku předložily údaje o výši náhrady dohodnuté mezi stranami nebo, pokud k takové dohodě nedojde, aby stranám nařídil předložit Tribunálu ve stejné lhůtě svá podání s podrobnými údaji na podporu svých tvrzení;
- uložil žalované uhradit žalobkyni úroky z prodlení, a to od data vzniku utrpěné ztráty (tj. buďto od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost nebo od data, kdy újma vznikla);
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo jakékoliv jiné relevantní výši, kterou určí Tribunál, vypočítané na základě částky splatné od dne vydání rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná způsobila žalobkyni újmu tím, že přijala nařízení Komise (EU) č. 944/2013, ⁽¹⁾ které vstoupilo v platnost, klasifikovala látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr z důvodu zjevně nesprávného posouzení zamítl odvolání Evropské komise proti rozhodnutí Tribunálu o částečném zrušení nařízení (EU) č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávnosti klasifikace. Žalovaná podle článků 268 a 340 SFEU odpovídá za tyto náklady, protože její chování je protiprávní, jelikož představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená újma je skutečná a určitá a mezi chováním žalované a uplatňovanou újmu existuje příčinná souvislost.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Tokai erftcarbon v. Komise

(Věc T-636/18)

(2019/C 16/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Německo)(zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- nahradil žalobkyni újmu, kterou jí způsobila žalovaná;
- uložil žalované nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla jako přímý důsledek přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), přičemž žalobkyně vyčíslila jako celkovou výši újmy částku 66 236,74 EUR, nebo jakoukoli jinou částku, kterou žalobkyně dále vyčíslí v průběhu řízení nebo ji vyčíslí Tribunál;
- podpůrně rozhodl mezitímním rozsudkem, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni utrpěnou újmu, a uložil účastnicím řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data vydání rozsudku předložily údaje o výši náhrady dohodnuté mezi stranami nebo, pokud k takové dohodě nedojde, aby stranám nařídil předložit Tribunálu ve stejné lhůtě svá podání s podrobnými údaji na podporu svých tvrzení;
- uložil žalované uhradit žalobkyni úroky z prodlení, a to od data vzniku utrpěné ztráty (tj. buďto od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost nebo od data, kdy újma vznikla);
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo jakékoliv jiné relevantní výši, kterou určí Tribunál, vypočítané na základě částky splatné od dne vydání rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná způsobila žalobkyni újmu tím, že přijala nařízení Komise (EU) č. 944/2013, ⁽¹⁾ které vstoupilo v platnost, klasifikovala látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr z důvodu zjevně nesprávného posouzení zamítl odvolání Evropské komise proti rozhodnutí Tribunálu o částečném zrušení nařízení (EU) č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávnosti klasifikace. Žalovaná podle článků 268 a 340 SFEU odpovídá za tyto náklady, protože její chování je protiprávní, jelikož představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená újma je skutečná a určitá a mezi chováním žalované a uplatňovanou újmou existuje příčinná souvislost.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Bawtry Carbon International v. Komise

(Věc T-637/18)

(2019/C 16/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Spojené království) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- uložil žalované, aby žalobkyni nahradila škodu, kterou jí způsobila;
- uložil žalované, aby žalobkyni nahradila škodu, která jí byla způsobena v přímém důsledku přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), ohodnocenou na celkovou částku výši 194 200,06 eur, nebo v jakékoli jiné částce, kterou v průběhu řízení stanoví žalobkyně nebo Tribunál;
- podpůrně rozhodl formou předběžného rozsudku, že žalovaná je povinna nahradit způsobenou škodu a uložil účastníkům řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data rozsudku předložili údaje o výši náhrady, kterou si dohodly, nebo pokud nedojde k dohodě, aby Tribunálu ve stejné lhůtě předložili své návrhy s podrobnými údaji na podporu těchto návrhů;
- uložil žalované, aby žalobkyni zaplatila kompenzační úroky v sazbě úroků z prodlení, a to od data vzniku způsobené škody (tj. buď od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost, nebo od data, kdy došlo ke škodě);
- uložil žalované zaplatit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo v jakékoli jiné přiměřené sazbě, kterou stanoví Tribunál, vypočtené na základě splatné částky od data rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná způsobila žalobkyni škodu tím, že bylo přijato a vstoupilo v platnost nařízení Komise (EU) č. 944/2013,⁽¹⁾ které klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek Evropské komise proti rozsudku Tribunálu o částečném zrušení nařízení č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), z důvodu zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávní klasifikace. Žalovaná by měla být odpovědná za tyto náklady podle článků 268 a 340 SFEU, jelikož jednání žalované je protiprávní v rozsahu, v němž představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená škoda je skutečná a jistá a existuje přímá příčinná souvislost mezi sporným jednáním a škodou.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 23. října – Deza v. Komise

(Věc T-638/18)

(2019/C 16/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- nahradil žalobkyni újmu, kterou jí způsobila žalovaná;
- uložil žalované nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla jako přímý důsledek přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), přičemž žalobkyně vyčíslila jako celkovou výši újmy částku 4 784 000,00 CZK, nebo jakoukoli jinou částku, kterou žalobkyně dále vyčíslí v průběhu řízení nebo ji vyčíslí Tribunál;
- podpůrně rozhodl mezitímním rozsudkem, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni utrpěnou újmu, a uložil účastnicím řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data vydání rozsudku předložily údaje o výši náhrady dohodnuté mezi stranami nebo, pokud k takové dohodě nedojde, aby stranám nařídil předložit Tribunálu ve stejné lhůtě svá podání s podrobnými údaji na podporu svých tvrzení;
- uložil žalované uhradit žalobkyni úroky z prodlení, a to od data vzniku utrpěné ztráty (tj. buďto od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost nebo od data, kdy újma vznikla);
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo jakékoliv jiné relevantní výši, kterou určí Tribunál, vypočítané na základě částky splatné od dne vydání rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná způsobila žalobkyni újmu tím, že přijala nařízení Komise (EU) č. 944/2013, ⁽¹⁾ které vstoupilo v platnost, klasifikovala látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr z důvodu zjevně nesprávného posouzení zamítl odvolání Evropské komise proti rozhodnutí Tribunálu o částečném zrušení nařízení (EU) č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávnosti klasifikace. Žalovaná podle článků 268 a 340 SFEU odpovídá za tyto náklady, protože její chování je protiprávní, jelikož představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená újma je skutečná a určitá a mezi chováním žalované a uplatňovanou újmou existuje příčinná souvislost.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – SGL Carbon v. Komise

(Věc T-639/18)

(2019/C 16/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Německo) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

- uložil žalované nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla jako přímý důsledek přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), přičemž žalobkyně vyčíslila jako celkovou výši újmy částku 1 022 172,00 EUR, nebo jakoukoli jinou částku, kterou žalobkyně dále vyčíslí v průběhu řízení nebo ji vyčíslí Tribunál;
- podpůrně rozhodl mezitímním rozsudkem, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni utrpěnou újmu, a uložil účastnicím řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data vydání rozsudku předložily údaje o výši náhrady dohodnuté mezi stranami nebo, pokud k takové dohodě nedojde, aby stranám nařídil předložit Tribunálu ve stejné lhůtě svá podání s podrobnými údaji na podporu svých tvrzení;
- uložil žalované uhradit žalobkyni úroky z prodlení, a to od data vzniku utrpěné ztráty (tj. buďto od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost nebo od data, kdy újma vznikla);
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo jakékoliv jiné relevantní výši, kterou určí Tribunál, vypočítané na základě částky splatné od dne vydání rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná způsobila žalobkyni újmu tím, že přijala nařízení Komise (EU) č. 944/2013, ⁽¹⁾ které vstoupilo v platnost, klasifikovala látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr z důvodu zjevně nesprávného posouzení zamítl odvolání Evropské komise proti rozhodnutí Tribunálu o částečném zrušení nařízení (EU) č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávnosti klasifikace. Žalovaná podle článků 268 a 340 SFEU odpovídá za tyto náklady, protože její chování je protiprávní, jelikož představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená újma je skutečná a určitá a mezi chováním žalované a uplatňovanou újmou existuje příčinná souvislost.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)

(Věc T-643/18)

(2019/C 16/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Německo) (zástupce: A. Thünken, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie DermoFaes – Přihláška č. 15 069 289

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. června 2018, ve věci R 1842/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- vyhověl námitce a odmítl spornou přihlášku;
- uložil EUIPO a případně vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Bilbaína de Alquitranes v. Komise

(Věc T-645/18)

(2019/C 16/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Španělsko) (zástupci: K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi a S. Saez Moreno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- nahradil žalobkyni újmu, kterou jí způsobila žalovaná;
- uložil žalované nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla jako přímý důsledek přijetí nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5), v rozsahu, v němž klasifikuje smolu, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410), přičemž žalobkyně vyčíslila jako celkovou výši újmy částku 488 871,30 EUR, nebo jakoukoli jinou částku, kterou žalobkyně dále vyčíslí v průběhu řízení nebo ji vyčíslí Tribunál;

- podpůrně rozhodl mezitímním rozsudkem, že žalovaná je povinna nahradit žalobkyni utrpěnou újmu, a uložil účastnicím řízení, aby Tribunálu v přiměřené lhůtě od data vydání rozsudku předložily údaje o výši náhrady dohodnuté mezi stranami nebo, pokud k takové dohodě nedojde, aby stranám nařídil předložit Tribunálu ve stejné lhůtě svá podání s podrobnými údaji na podporu svých tvrzení;
- uložil žalované uhradit žalobkyni úroky z prodlení, a to od data vzniku utrpěné ztráty (tj. buďto od data vstupu protiprávní klasifikace v platnost nebo od data, kdy újma vznikla);
- uložil žalované uhradit úroky z prodlení ve výši 8 %, nebo jakékoliv jiné relevantní výši, kterou určí Tribunál, vypočítané na základě částky splatné od dne vydání rozsudku Tribunálu až do skutečného zaplacení; a
- uložil žalované nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná způsobila žalobkyni újmu tím, že přijala nařízení Komise (EU) č. 944/2013,⁽¹⁾ které vstoupilo v platnost, klasifikovala látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Dne 22. listopadu 2017 Soudní dvůr z důvodu zjevně nesprávného posouzení zamítl odvolání Evropské komise proti rozhodnutí Tribunálu o částečném zrušení nařízení (EU) č. 944/2013 v rozsahu, v němž klasifikovalo látku smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní jako látku Aquatic Acute 1 (H400) a Aquatic Chronic 1 (H410). Žalobkyně vynaložila náklady na uplatnění protiprávnosti klasifikace. Žalovaná podle článků 268 a 340 SFEU odpovídá za tyto náklady, protože její chování je protiprávní, jelikož představuje dostatečně závažné porušení práva, způsobená újma je skutečná a určitá a mezi chováním žalované a uplatňovanou újmou existuje příčinná souvislost.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 944/2013 ze dne 2. října 2013, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2013, L 261, s. 5).

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – ZQ v. Komise

(Věc T-647/18)

(2019/C 16/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: ZQ (zástupce: C. Cortese, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil napadené rozhodnutí, a konkrétně

a) zrušil rozhodnutí OJ ze dne 15. prosince 2017 zapsané v ARES dne 18. prosince 2017 pod číslem HRE.2/AS/Ares (2017), jehož předmětem je „Request for assistance D/374/17“;

- b) v rozsahu, v němž je to nutné, zrušil rozhodnutí OoJ ze dne 19. července 2018 o zamítnutí stížnosti podané žalobcem, s referenčním číslem N. R/187/18, HR.E.2/Ares (2018);
- c) uložil Komisi nahradit újmu ve výši 1 000 000 eur, která žalobci vznikla v důsledku mnohých nesrovnalostí, jejichž projevem je napadené rozhodnutí nebo s nimiž je toto rozhodnutí úzce spojeno;

Kromě toho

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce v projednávané věci zpochybňuje skutečnost, že Komise odmítla vyhovět jeho žádosti o pomoc týkající se obtěžování, jehož byl obětí z důvodu své sexuální orientace.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.

- Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že z obecného hlediska z postoje zaujatého v samotném rozhodnutí, že tvrzení žalobce nejsou věrohodná, neboť se vztahují k velmi dlouhému období, aniž v něm žalobce podal formální oznámení, jasně vyplývá zjevně nesprávné posouzení.
- Skutečnost, že OoJ se postavil na stranu Komise je jediným odůvodněním toho, že se v napadeném rozhodnutí nevyjádřil k řadě oznámených skutečností, které nebyly posouzeny.
- Tvrzení žalobce týkající se obtěžování, kterému byl vystaven, byla unáhleně kvalifikována jako běžné situace nesprávné organizace a přirozený konflikt v pracovním prostředí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva.

Žalobce se v tomto ohledu dovolává

- a) použití nesprávného pojmu obtěžování, který s sebou nese úmysl autora škodit (*animus nocendi*);
- b) použití běžného způsobu dokazování, který neodpovídá způsobu požadovanému podle platného práva, ale naopak s sebou nese předložení důkazů o existenci skutečností a jejich jednoznačnou právní kvalifikaci;
- c) použití zjevně nesprávného způsobu dokazování, pokud jde o posuzování věrohodnosti oznámení ve vztahu k uplynulému času;
- d) porušení povinnosti z úřední povinnosti prošetřit věc v případě věrohodných tvrzení.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného nebo nevhodného odůvodnění.

- Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že i kdyby se podpůrně vzala v úvahu odůvodnění obsažená v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, napadené rozhodnutí ve velkém rozsahu není vhodně odůvodněno.

Pokud jde o návrhová žádání znějící na náhradu újmy, žalobce tvrdí, že v projednávaném případě byly splněny veškeré podmínky uložené judikaturou.

Žaloba podaná dne 22. října 2018 – Super bock group, SGPS v. EUIPO – Agus (Crystal)**(Věc T-648/18)**

(2019/C 16/66)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugalsko) (zástupce: J. Mioludo, lawyer)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Agus sp. z o.o. (Varšava, Polsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Příhlašovatel sporné ochranné známky:* Další účastnice v řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Crystal – Přihláška č. 15 016 728*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. července 2018, ve věci R 299/2018-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl přihlášku k zápisu č. 15 016 728 unijní ochranné známky Crystal pro všechny výrobky, které zahrnuje;
- rozhodl, že EUIPO a společnost AGUS sp. z o.o. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady vzniklé žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 29. října 2018 – Reaktor Group v. EUIPO (REAKTOR)**(Věc T-650/18)**

(2019/C 16/67)

*Jednací jazyk: finština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Reaktor Group Oy (Helsinky, Finsko) (zástupce: L. Laaksonen, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie REAKTOR – Přihláška č. 13 752 522

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. srpna 2018, ve věci R 2626/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. srpna 2018 ve věci R 2626/2017-2 v rozsahu, v němž v něm druhý odvolací senát zamítl podle čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001 přihlášku č. 13 752 522 ochranné známky Evropské unie REAKTOR pro určité výrobky a služby zařazené do tříd 9, 41 a 42 a aby přihlášku ochranné známky REAKTOR v plném rozsahu připustil ke zveřejnění a zápisu pro veškeré přihlášené výrobky a služby;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v rámci soudního řízení před Tribunálem a v rámci řízení před odvolacím senátem (včetně nákladů na zastoupení).

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení 2017/1001.

Žaloba podaná dne 12. listopadu 2018 – Soundio v. EUIPO – E Plus Mobilfunk (Vibble)

(Věc T-665/18)

(2019/C 16/68)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Soundio A/S (Drammen, Norsko) (zástupci: N. Köster a J. Albers, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: E-Plus Mobilfunk GmbH (Düsseldorf, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie k ochranné známce „Vibble“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 290 194

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. září 2018, ve věci R 721/2018-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2018 – Pinto Teixeira v. ESVČ**(Věc T-667/18)**

(2019/C 16/69)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugalsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 21. února 2018, kterým OJ odmítl udělit souhlas s výkonem externí pracovní činnosti na základě článku 16 služebního řádu;
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení a zaplatit částku 10 000 eur jako náhradu utrpěné nemajetkové újmy.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 16 služebního řádu úředníků Evropské unie, neboť napadené rozhodnutí bylo podle žalobce přijato po uplynutí lhůty třiceti pracovních dnů od obdržení jeho prohlášení o úmyslu vykonávat pracovní činnost po ukončení výkonu služby žalobcem.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, v důsledku něhož je napadené rozhodnutí stiženo protiprávností, neboť zamýšlená činnost zjevně nesouvisí ani s prací, kterou úředník vykonával v průběhu posledních tří let služby, ani není neslučitelná se zájmy ESVČ.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2018 – ZU v. Komise**(Věc T-671/18)**

(2019/C 16/70)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: ZU (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská Komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí vedoucího oddělení pro služební postup a mobilitu na ředitelství pro lidské zdroje B v rámci generálního ředitelství pro lidské zdroje (GD HR) Komise, přijaté dne 12. října 2018, o převedení žalobce zpět na generální ředitelství OLAF;
- zrušil rozhodnutí vedoucího oddělení kontaktní středisko 4 na ředitelství HR.AMC v rámci DG HR Komise, přijaté dne 29. října 2018, kterým se datum jeho nástupu stanoví předběžně na 1. prosince 2018;
- v případě potřeby zrušil, společně s výše uvedenými rozhodnutími, také očekávané rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o zamítnutí žalobcovy stížnosti;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečné transparentnosti postupu převedení, z porušení článku 25 služebního řádu a nedostatku odůvodnění, z porušení žalobcova práva na obranu proti nucenému převedení a z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a práva být vyslechnut.
  2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení zájmu služby a z porušení zásady řádné správy.
  3. Třetí žalobní důvod vycházející z nezohlednění klíčových skutečností hovořících proti okamžitému převedení žalobce na OLAF, z porušení zásady řádné správy a z nezohlednění ochrany interních oznamovatelů podle článku 22a služebního řádu.
  4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.
  5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS